

அக்கரைச் சிமையின் அநுபவங்கள்

சொக்கன்

కొన్ని ప్రశ్నలకు వాళ్ళకి,

మంగళియిం అందులో ఉండుట

భాగిత్వానికి

ప్రశ్నలక్షీ

25-03-03.

కొన్ని ప్రశ్నలక్షీ

ప్రశ్నలక్షీ

ప్రశ్నలక్షీ

ప్రశ్నలక్షీ

2003

அக்கரைச் சிறையின் அநுபவங்கள்

செரக்கன்

புரணி வெளியீடு,
நல்லூர்,
யாழ்ப்பாணம்.

2003

முதற்பதீப்பு : - 15 - 03 - 2003

நால் : - அக்கரைச் சீமையின் அனுபவங்கள்

ஆசிரியர் : - சொக்கன்

வெளியீடுபவர் : - நயினை கி.கிருபானந்தா

உரிமை : - ஆசிரியருக்கு

அச்சப்பதீவு : - தீருவள்ளுவர் அச்சகம்,
நல்லூர், யாழ்ப்பாணம்.

விலை : - ரூபா 100

First Edition : 15-03-2003

Title : Ackarai Cheemaiyin Anupavankal.

Author : Sockan

Publisher : Nainai K.Kirupanantha

Copy Right : Author

Printer : Thiruvalluvar Atchakam, Nallur,
Jaffna.

Rs : 100.00

சமர்ப்பணம்

தரயகம் விடுத்துத்
தரணி எங்கும் வரழ்கின்ற
தமிழ் நெஞ்சங்களுக்கு

பொருளடக்கம்

முகவுரை	I
அணிந்துரை I	V
அணிந்துரை II	
வெளியிட்டுரை	VIII
01. அகத்தினை நெகிறவைத்த அழைப்பு	01
02. வண்டனை அடைந்தேன்	05
03. காவல்துறையினரின் கண்ணியம்	09
04. பழைய உறவுகள் புதுப்பிக்கப்படுகின்றன	15
05. வண்டனில் சைவ ஆலயங்கள்	22
06. ஒக்ஸ்போட் பல்கலைக்கழகமும் பற்றிமாகரனும்	29
07. கேம்பிரிஜ், வண்டன் பல்கலைக் கழகங்கள்	37
08. கார்ல் மாக்ஸின் கல்லை	43
09. ஆங்கிலேயரின் வரலாற்று உணர்வும் செய்ந்தேர்த்தியும்	48
10. புராநாக்களும் ஓர் இலக்கிய நிகழ்வும்.	55

புகவுரை

2002ஆம் ஆண்டு என்னைப் பொறுத்தவரை மறக்க முடியாத சீல நிகழ்வுகளைக் கொண்டதாகும்.

1. யாழ்ப்பானைப் பல்கலைக்கழகம் தனது பட்டமளிப்புமிழாவில் கெளரவ கலாநிதிப் பட்டம் வழங்கி என்னைக் கெளரவித்தது.
2. திலக்கைக் கம்பன் கழகம் தனது முன்று நாள் கம்பன் மிழாவில் எனது திலக்கியப் பணிகளைப் பாராட்டி விருது வழங்கியது.
3. நான் முற்றிலும் ஏதிர்பாராத வகையில் வண்டன் செல்லும் வாய்ப்புக் கிட்டியது.

2002 யூன் 26 முதல் செப்டம்பர் 26வரை வண்டனிலே என்மகன் ஞானஸ்கந்தனோடு, அவன் தங்கியிருந்த கில்லத்தில் நாலும் தங்கியிருந்தேன். அன்பும் பண்பும் வாய்ந்த நகுலன், அவர் மனைவி கமதி, இவர்களின் மகள் சுகன்யா, ரிஸ்வி அவர் மனைவி வீஜி, மக்கள் ரிஸ்மியா, ஹஸன், மற்றும் ஜெலக்கிருஷ்ணா, வீஜயன் ஆகியோர் அன்பால் குளிப்பாட்டித் தங்களின் தந்தைபோலவும் தாத்தாபோலவும் என்னை நடத்தியதை என்னால் என்றுமே மறக்க முடியாது. இவர்களும் கிவர்கள்தம் உறவினர்களும் சேர்ந்து நான் வண்டனில் வாழ்ந்த நாள்களை கின்பமயமாக்கியதற்கு நன்றி கூறி அமையாது கிவர்கள் யாவரும் எல்லாவகை நலங்களையும் பெற்று கிண்டும் வாழ்வேண்டும் என்று என் குலதித்தியமாகிய நல்லைக் கந்தனை வேண்டுவதன்றி வேறான்றறியேன்.

என் அயலவரும் கண்டிக்குளி பரியோவான் கல்லூரியின் முன்னாள் ஆசிரியருமான சுப்பிரமணியம் அவர்களின் மகள் கெளரி, அவர் கணவர் பத்மநாதன், ஆணும் பெண்ணுமான இருபிள்ளைகள். என்னைத் தங்கள் கில்லம் அழைத்துச் சென்று உபசரித்த வகையும், உறவாடிய கிண்மையும் என்றும் நினைவில் பசுமையாக நீற்கும். கிவர்களே போன்று திரு. கைவாநாதன், அவர் மனைவி, மகள் அம்பிகா (வீணைக்கலைஞர்) அவர் கணவர் ஆகியோரும் செய்த உதவிகளும்

உபசரணையும் காலத்தால் அழியாத தடங்களாக என் நெஞ்சில் பதிந்துள்ளன. திருமதிகள் சந்திரோதயம் அரசக்கோன், ஜயந்தி ஆனந்தன், அவர்களின் பிள்ளைகள் ஆகியோரின் உறவுமுறை உபசரணைகளையும் என்றும் மறக்கமுடியாது.

என் உடன்பிறவாச் சோதரராய், என் அதிபர்ப் பணியிலே உறுதுணை புரிந்த மூத்பாந்தவராய் வீளாஸ்கிய திரு.க.சிவராசா, தமது மகனின் திருமணத்திற்கென வண்டன் வந்திருந்தவர், புரிந்த உற்றுணை உதவிகளையும் நன்றியுடன் நினைவு கூர்கின்றேன். ‘யாதும் ஊரே’ என கிண்று உகமயமாகும் நிலை உருவாயினும் என்னவர் என்னவரே, அவர்களின் உதவிகளுக்கும் அன்புக்கும் எதுவும் ஈடாகாது என்பதை உணரக்கிடைத்த வாய்ப்பினை நினைந்து நினைந்து மகிழ்கின்றேன்.

நான் வண்டனில் திருந்தபொழுது நல்லைக் கந்தன் மகோற்சவம் கிடம்பெற்றது. என் வாழ்நாளில் கிம்மகோற்சவத்தினைத் தரிசிக்காத சில குண்டுகளில் 2002 உம் ஒன்று. எனவே கிந்த பொக்கியத்தை நினைந்து நான் மிகுதியும் வருந்தீனேன் என்று சொல்லவேண்டுவதில்லை.

ஆனால் கிடே நாள்களில் உயர்வாசற்குன்றுடைய முருகனின் ஆலயத்தில் (Archway Murugan Temple)கிருபத்தைந்து நாள் மகோற்சவமும், அம்மகோற்சவகாலத்தில் ஐந்து நாள் எனது சொற்பொழிவும் கிடம் பெற்றமை ஓரளவு ஆறுதல் அளித்தது.

சில காலம் என்னிடம் தமிழ் கற்றவரும், யாழ்.பல்கலைக் கழகத்தின் சமஸ்கிருத சிறப்புப் பட்டதாரியுமான பிரமணீ சர்வேல்வரசர்மா அவர்கள் அம் முருகனாலயத்தில் பிரதம சிவாசாரியாராய் அமைந்து மகோற்சவ பிரதம குருவாகவும் பணியாற்றியமை எனக்கு எய்ப்பில் வைப்பாயிற்று என்றே சொல்ல வேண்டும். எனது சொற்பொழிவு நாள்களில் அவரும் அவரின் பாரியாரான ஸ்ரீவீத்யாவும் (மகாதேவக்குருக்களின் புதல்வி) என்னைத் தாயினும் சாலப் பரிந்து உணவு முதலியன ஈந்து உபசரத்தமையும் தியங்கனிந்த நன்றக்குரியன.

வேல்ஸ் முருகன் ஆலயத்தில்...

நல்லைக் கந்தன் மகோற்சவ காலத்தில் அவன் அருளால் வேல்ஸ் முருகன் ஆலயம் சென்று தரிசிக்கும் பெரும் பேறும் எனக்கு வாய்த்தது. என் மகன் ஞானஸ்கந்தன் எனக்காகச் செய்த ஏற்பாடுகளில் கிடுவே தலையாயது என்று கூறலாம். திவ்வியாத்திரையும் நல்லூர் க்கந்தன் மகோற்சவ காலத்திலேயே இடம் பெற்றுமை குறிப்பிட்டத்தக்கதாகும்.

நான் தங்கியிருந்த தொண்டன் ஹாத் (Thornton Health) என்ற இடத்திலிருந்து சுமார் கிரூநாறு கிலோமீற்றர் தொலைவில் வேல்ஸ் இள்ளது. அங்குச் சுப்பிரமணியம் என்ற பெயர்தரிச்க சீங்களாவர் ஒருவர் நிறுவியதே சுப்பிரமணியர் ஆலயம். திவ்வாலயத்தொடு மகா சக்திக்கும், நாராயணமுர்த்திக்கும் கிருகோயில்கள் பரந்த பல ஏக்கா நிலப்பரப்பில் அமைந்துள்ளன.

காஷாயத் தேசியச் சட்டை, காஷாய வேட்டி தரித்து திருநீறு, சந்தனம், குங்குமம் கிட்ட மூங்கிலையர் பூசகர்களாகவும் பஜனை பாடு வோராகவும் தொண்டர் களாகவும் பணியாற் றுவது திவ்வாலயங்களின் சிறப்பு.

சிறியதொரு மண்டபம். அதன் கிழக்குப் புறத்தில் சுப்பிரமணியரின் அழகார்ந்த வீக் கிரகமும், பரிவார தெய்வங்களும் எழுந்தருளியிருக்கிறார்கள். மண்டபத்தை கிரு பிரிவுகளாக வகுத்து நடுவிலே பெரிய குத்துவீளக்குகள். ஒரு பிரிவில் முன் அடியார்களும் மறுபிரிவில் பெண் அடியார்களும் அமர்ந்து வழிபாட்டில் ஈடுபட்டிருக்கப் பூசகர்கள் கண்டாமனி ஓலிக்கப் பூசைகள் நிகழ்த்துகின்றார்கள். பூசைமுடிவில் அடியவர்களின் பெயரால் அருச்சனைகள் நிகழ்கின்றன. அப்பிள்பழம், வாழைப்பழம், முதலிய அருச்சனைத் திராவியங்கள் சமர்ப்பிக்கப்படுகின்றன. பூசைக்கும் அருச்சனைக்கும் கிடையில் தமிழ், சமல்கிருத பக்திப்பாடல்களும், முருக நாமபஜனையும் பக்கவாத்திய சகிதம் நிகழ்கின்றன. பாடகருடன் அடியார்களும் கலந்து பாடுகையில் எம்மையறியாதே மெய்ம்மறந்து கிறைவனுடன் ஒன்றிவிடும் உணர்வு இண்டாகின்றது.

பூசையாவம் முடிந்தபின் பூசகர்கள் வரிசையாக நின்று நகை மலரும் முகங்களுடன் பிரசாதம் வழங்குவது நெஞ்சு நிறைத்திடும் தினிய காட்சி.

வேல்ல் நகரின் முடிவில் ஒடுங்கிய பாதையின் திருப்புறம் மரங்கள் அடர்ந்து நிற்கக் காரில் சென்று ஆலய சந்தித்தை அடைந்தவுடன் தெய்விக்மான அமைதி திகழும் சூழல் கத்தோகாமத்தையே நினைவில் கொணர்ந்து நிறுத்துவது குறிப்பிடத்தக்கது.

லண்டன் மாநகரை நீங்கீ கிளங்கை வந்து யாழிப்பாணத்தை அடைந்து மூறுமாதங்கள் மூனைப்பும் வேல்ல் சுப்பிரமணியர் ஆலயத்தின் பஜுனைப்பாடல்கள் நெஞ்சத்தரங்கில் அடிக்கடி ஒலித்த வண்ணமே திருக்கின்றன.

இலகம் உவப்ப வலனேர்பு திரிதரு
பஸ்ருகம் நூயிறு கடற்கண் டாங்கு
ஒவற கிமைக்கும் சேண்விளாஸ் கவிராளி
உறுனர்த் தாங்கிய மதனுடை நோன்றாள் உடனும்
செறுநர்த் தேய்த்த செல்லுறும் தடக்கை உடனும்...

ஒரு திருமுருகன் எங்கிகல்லாம் எவ்வாறிறல்லாம் திருவருள் புரிகின்றாள் என்பதை எனது லண்டன் பயணம் வேல்ல்லூம் நினைவுட்டிய மகிழ்வோடு கிம்முகவரையை நிறைவு செய்கையில், அணிந்துரை வழங்கிய என் அன்பிற்கும் மதிப்புக்கும் உரிய பேராசிரியர் சபா ஜெயராசா அவர்களுக்கும் எனது லண்டன் பயணக் கட்டுரைகளைத் தொடர்ந்து வெளியிட்ட ‘வலம்புரி’ மூசிரியர் குழுவிற்கும், அவற்றைத் தன்செலவில் நூலாக வெளியிடும் அருமைத் தம்பி கி.கிறுபானந்தாவிற்கும், சரிபார்த்த அன்பர் மயிலங்கூடலூர் நடராசனுக்கும் அச்சிட்ட, திருவள்ளுவர் அச்சக அதிபர், ஊழியருக் கும் எனது மனமார்ந்த நன்றியை உரித்தாக்குகின்றேன்.

நாயன்மார்கட்டு,
யாழிப்பாணம்.

15 - 03 - 2003

க.சொக்கலிங்கம்
(சொக்கன்)

அணிந்துரை

புக்காட்சி வெளிப்பாடு, அறிக்கை வெளிப்பாடு, புதிய அநுபவங்களின் மனவெழுச்சி கலந்த வெளிப்பாடு, என்பவற்றுடன் மட்டும் சுற்றுலா இலக்கியத்தின் எல்லைகள் நின்று விடுவதில்லை. நாடுகள் பற்றிய மாற்று வகையான புக்காட்சியைத் தருவதன் வாயிலாக அறிக்கைக் கோஸங்களில் புதிய 'தன்னுமைவாக்கக்கூடு' (ACCOMODATION) உருவாக்கிவிடுதல், சுற்றுலா இலக்கிய எழுத்தாளர்களின் தகித்துவமான ஆற்றல் கருடன் இணைந்த செயற்பாடாகக் கருதப் படுகின்றது. அதன் வழியாகச் சுற்றுலா இலக்கியத்தின் எல்லைகள் விரிவாக்கப் படுகின்றன.

நாடுகள் பற்றியனவும், நிறுவனங்கள் பற்றியனவும், சம்பவங்கள் பற்றியனவமான கருது கோள்கள் (HYPOTHESIS) சுற்றுலா இலக்கியங்களிலே உருவாக்கப்படுகின்றன. அவ்வாறான கருதுகோள்களைத் தரிசிக்கவும், பரிசீலிக்கவும் வாசக்கருக்கு வாய்ப்புத் தரப்படுகின்றது. அறிகவை பராமரித்தல் என்ற நிலையிலிருந்து தன்முகமாகிய அறிவுக் கோஸங்களை மீன் கட்டுமொனம் செய்வதற்குச் சுற்றுலா இலக்கியத்தை மூதறிஞர் சொக்கன் பயன்படுத்தியுள்ளார்.

சுற்றுலா இலக்கியத்தில் ஏற்பட்ட ஒரு பெயர்ச்சித்தன்மை, அல்லது நிலைமாற்றம் அல்லது எதிர் நிலையான கருத்தாடல் (COUNTER DISCOURSE) இச் சந்தர்ப்பத்தில் சட்டுக்காட்டப்படத் தக்கதாகும்.

வசதிமிக்க நாடுகள் தமது நிதிப்பலத்தைப் பயன்படுத்தி மூன்றாம் உலகில் உள்ள

ஆய்வறிவாளர்களைத் தத்தமது நாடுகளுக்கு வரவழைத்து, தமது நாடுகளின் பல வேறு சிறப்புக்களையும் எழுதுமாறு பணிக்கப்பட்ட நிகழ்ச்சிகளும் காணப்படுகின்றன. இத்தகைய நவகாலனித் துவ விரிவாக் கற் கல வி நடவடிக்கைகளுக்கு எதிரான சுற்றுலா இலக்கியம் வளர்ந்து வருதலும் எதிர் நிலையான கருத்தாடல் மேலோங்கி வருதலும் முதறிஞர் சொக்கத்துடைய எழுத்தாக்கங்களிலே காணப்படுகின்றன.

— தமிழ் மக்களின் புலம் பெயர் சி பெருக்கெடுத்தமையைத் தொப்பந்து நிகழ்ந்து வரும் உலகத்துமிற் இலக்கியப் பரப்பில் தமிழ்ச் சுற்றுலா இலக்கியங்கள் மிகுந்த நிதானத்துடன் படைக்கப்பட வேண்டியுள்ளன. மாறுபட்ட வாழ்நிலை அங்குவங்களின் வெளிப்பாடுகளாக அமையும். புனைவு களின் 'எல்லை'நிலைகள் கண்டறியப்பட வேண்டியுள்ளன. புலம் பெயர் இலக்கியங்களின் எல்லைகளையும் விளிம்புகளையும் கண்டறிவதற்குச் சமநிலையான சுற்றுலா இலக்கியங்கள் தவிர்க்கமுடியாது வேண்டப்படுகின்றன.

சுற்றுலா எழுத்தாக்கம் “உற்று நோக்கல்” அல்லது அதானித்தலில்குந்து ஆரம்பமாகின்றது. உற்று நோக்கல், ஆழ்ந்த உற்று நோக்கலாகவும் வளர்ச்சியடைய வேண்டியுள்ளது. வர்த்தமான உற்று நோக்கல் (SYSTEMATIC OBSERVATION) என்ற பலமான தளத்திலிருந்து சுற்றுலா இலக்கியம் கட்டியெழுப்பப்படுகின்றது. ஆழ்ந்த உற்று நோக்கல் தொப்பாகப் பண்பாட்டு மாநிட வியலாளர்கள், சமூக மானிடவியலாளர்கள் தந்த கருத்துக்கள் சுற்றுலா இலக்கிய வளப்பாட்டுக்குப் பெறிதும் துணை செய்யும். பொருள்மை, கருத்தாழம், ஆழ்ந்த பதிவு, பெறுமதி மிக்க வியாக்கியானங்கள் முதலியன

வற்றை இடநிலையமும் பண்யாட்டுப் புறமும் பற்றிய அறிவுடன் தொடர்புபடுத்தும் மாணிடவியல் அநுபவங்கள் சுற்றுலா இலக்கியத்தை வளர்முடப்பதாக்கும். பங்குபற்றங் நிலை, உற்று நோக்கல் நிலை, பங்கு பற்றாநிலை, உற்று நோக்கல் ஆகிய இரு முறையியல்களையும் முதறினார் சொக்கன் இந்நாலிற் பயன்படுத்தியுள்ளார்.

சமூக வாழ்க்கையின் நிகழ்கோஸ்களை (EPISODES) ஆழ்ந்து விளக்கும் அணுகுமுறையில் தனிமனித்ரின் ஊடாட்டத் தொடர்ச்சிகள் இடநிலையங்களுடன் தொடர்புபடுத்தி ஆராய்யமும் யொழுது, களங்களினதும் மகிழ்ச்சிகளதும் நடப்பியல் நிலவரங்கள் பற்றிய கட்டுமானங்களை ஏற்படுத்த முடியும்.

“மதிஸ்ரிட்டுநிலைச் சுற்றுலா இலக்கியம்” வளர்வதற்குரிய பலத்தையும் தளத்தையும் ஆக்கிந்த நுவதில் முதறினார் சொக்கனின் பங்களிப்பு இந்நால் வாயிலாக வெளிப்படுகின்றது.

சபா.ஜெயராசா
கல்வீயியற் பேராசீரியர்
யாழ். பல்கலைக்கழகம்

வெளியிட்டு உரை

என் குருவினால் எழுதப்பட்ட “அக்கரைச் சீமையின் அநுபவங்கள்” என்னும் நூலினை வெளியிட்டு வைக்கும் பெரும் பேறு பெற்றமையை இட்டுப் பேருவகை கொள்கின்றேன்.

மிக விலை உயர்ந்த உலோகமாகக் கருதப்படுவது தங்கம். இத் தங்கத்தினுடைய நிறையைக் கணிப்பதற்குப் பற்றைகளிலும் வேலி மூலைகளிலும் தேடுவாரற்றிருக்கும் மஞ்சாடிக் காயைப் பயன்படுத்துவார்கள். விலை உயர்ந்த தங்கத்தை சாதாரண மஞ்சாடிக்காயைத் தராசிலே போட்டு நிறையைப் பார்க்கிறார்களே? என்ன ஆச்சரியம் பாருங்கள். அதே நிலைதான் இன்று இந்நூலின் வெளியீட்டாளராகிய எனக்கு ஏற்பட்டுள்ளது. தமிழ் உலகில் தங்கம் போன்றவர் சொக்கன் ஜயா. அவரால் எழுதப்பட்ட நூலினை மஞ்சாடிக்காய் போன்ற நான் வெளியிட்டு வைக்கின்றேன்.

நாய் சிவிகை ஏற்றியது போல் என் அம்மை எனக்கு அருளிய இப் பெரும் பேற்றினை நன்றியோடு தமிழ் கலை நல்லுலகிற்குச் சமர்ப்பிக்கின்றேன்.

சுபம்

கி.கிருபானந்தா.
(நயினாதீவு)

VIII

வின்சர் கோட்டை முகப்பில் நாலாசிரியரும் மகன் ஞானஸ்கந்தனும்.

1. அகத்தினை நெகிழிவைத்த அழைப்பு

அது ஓர் அன்பான அழைப்பு. அகத்தினை நெகிழி வைத்து, நான் கிந்த அழைப்புக் குக் குத் தகுதியானவனா என்று நீளானந்திவைத்த அழைப்பு.

கதிரவன் மறையாப் பேரரசெனத் தீசையில்லாம் இசை போக்கிய வல்லரசாகிய பிரத்தானியாவின் தலைநகரிலிருந்து (லண்டனிலிருந்து) வந்த அழைப்பு அது!

ஒரு காலத்தில் யாழிப்பானம் கிந்துக்கல்லூரியில் என்னிடம் கற்றவரும் அக்கல்லூரியின் முன்னாள் அதிபர் சபாலிஸ்கம் அவர்களைப் பெண் கொடுத்த மாமனாராகப் பெற்றவரும் லண்டனில் உயர் பதவி வகித்து வருபவருமான பதஞ்சலி நவீந்திரன் வழங்கிய அழைப்பு.

ஓராண்டுக்கு முன்பு சில காரணங்களைக் காட்டி, நான் லண்டன் வருவதானால் பிரயாணக் கட்டண ஒழுங்கு தாம்

செய்வதாகவும் அங்குள்ள ஆலயங்களில் சொற்பிபாழிவகருக்குக் தாம் ஒழுங்கு செய்வதன் மூலம் சீரிது பணவருவாய் ஏற்படுத்தித் தருவதாகவும் ஆசைகாட்டி, முன்னுதாரணர்களாகச் சீல பிரபலங்களின் பெயர்களையும் குறித்திருந்தார்.

தயக்கம்

நான் இவ்வழைப்பினை ஏற்கப் பெரிதும் தயங்கினேன். எனது உடைமுறை, உணவு முறை, முதுமை, நோய், வயதற்கேயுரிய தடுமாற்றங்கள், கவலையீனங்கள், மறதிகள் என்பனவே என் தயக்கத்திற்குக் காரணங்கள் ஆனால்... என் மனைவி, மக்கள், மருமக்களோ என் தயக்கத்தை கண்டு என்னை ஏனானம் செய்தனர். “என் அவரும் கச்சேரி சென்று உத்தியோகம் வகிக்கிறார்” என்று பெருமைப்பட்ட அக்காலத்து மனைவி போல்லண்டன் செல்வது மாபெரும் சாதனை என்றும் அச்சாதனை வீரனாக நான் மாறவேண்டும் என்றும் அவர்கள் பெரிதும் விரும்பினார்கள் போலும்!

இந்த விருப்பம் ஒரு பாலாக, என் மக்களில் ஒருவனான ஞானல்கந்தன் லண்டன் வாசியாகப் பல மூன்றுகளாயினும் அவனைக் காணாதும் அவன் பற்றி வீரவாக அறியாதும் கிருந்த ஏக்கம் அவனை நேரிற் காண இந்த வாய்ப்பை நான் பயன்படுத்த வேண்டும் என்ற பேரவாவாக உருவெடுத்தது என்பதையும் மறுத்தல் இயலாது.

இந்த ஏக்கத்திலிருந்து விடுபட்டு மகனைக் காணும் ஆர்வத்தை நிறைவேற்ற எனது புத்திரபாசமும் முனைந்து முன் நின்றதால் நவீந்திரனின் கோரிக்கையை ஏற்று, தொலைபேசியில் என் ஒப்புதலை அவருக்கு அளித்தேன்.

ஆனால் நவீந்திரனுக்கு அந்நேரத்தில் தாயகம் திரும்பி வந்து செல்லவேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டதாலும் முதியவனாயிய எனக்குச் செப்டம்பர் மாதத்திற்குப் பின்வரும் குளிர் கவாத்தியம் ஒத்துவராது என்பதாலும் (அவர் என்னை யூன், யூலை மாதங்களில் வர அழைப்பு விட்டிருந்தார்.) தமது அழைப்பை ஓராண்டு ஒத்திப்போட என் சம்மதத்தை வேண்டினார்.

ஆனால் நவீந்திரன் மூலம் என்னுடைய வண்டன் பயணத்தை அறிந்து கொண்ட என் மக்கள் நூனல்கந்தன் (வண்டன்), பாலஸ்கந்தன் (பிரான்ஸ்) ஆகையோர் அது ஒத்திப் போடப்படுவதை விரும்பவில்லை. அவர்கள் என்னை திவ்வான்டே (2002) அழைக்க ஒழுங்கு செய்யுமாறும் தாங்களே பயணக் கட்டணம், தங்கல் யாவிற்கும் பொறுப்பு என்றும் நவீந்திரனுக்கு உறுதி அளித்தார்கள்.

முன் முயற்சி

கிந்திலையில் நவீந்திரன் யாழ். கிந்துக் கல்லூரிப் பழைய மாணவரின் கலை நிகழ்ச்சி ஒன்றுக்கும், வண்டன் மேற்கில் நவீந்திரனின் தலைமையில் நடந்துவந்த தமிழ் பாடசாலையின் வெள்ளி விழாவிற்கும் சீரப்பு விருந்தினராக என்னை அழைப்பதாகிய ஒழுஷ்கை மேற் கொண்டு அவற்றிற்கான அழைப்புக்களையும் நான் வண்டனிலே தங்குவதற்கான உத்தரவாதத்தையும் (sponsor) செய்துகொடுத்தார்.

ஆக, நவீந்திரனின் முன் முயற்சிகளைச் சீக்கெனப் பிடித்துக் கொண்டு, என் மகன் நூனல்கந்தன் செய்த ஏற்பாடுகளுங் கூடி என் வண்டன் பயணத்தை உறுதி செய்தேன்.

சர்வதேசப் பயணக் கடவுச் சீட்டு முன்னரே கிருந்த போதிலும், வீசா (visa) வினைப் பிரித்தானியத் தூதரகத்தில் பெறுவதாகிய முயற்சி, பக்ரெதத்துவமானது என்று அநுபவம் வாய்ந்த சீலர் எச்சரிக்கை செய்ததால் அதற்கான முன்முயற்சிகளையும் கிஸ்கிருந்தே மேற்கொள்ள வேண்டியிருந்தது.

என் மாணாக்கரும் வண்டன், கனடா முதலாம் நாடுகளுக்கு அடிக்கடி சென்ற அநுபவம் வாய்ந்தவருமான செஞ்சிசாற்சிசல்வர் ஆறு. திருமுருகனின் அறிவுரை சமயத்தில் கைகொடுத்தது. அவர் சொன்னபடி மேலதிக அரசு ஒத்திரும் நண்பரும் எழுத்தாளருமான கு.வைத்திலிங்கம், நண்பர் பேராசிரியர் நந்தி ஆகையோரின் பரிந்துரைக் கடிதங்கள், எனக்கு யாழ்ப்பானப் பல்கலைக்கழகம் வழங்கிய கொரவ கலாநிதிப்பட்ட ஒளிப்படப் பிரதி என் பவற்றைப் பக்கபலங்களாகக் கொண்டு 21.06.2002 அன்று கொழும்பு பயணமானேன்.

வீசா

வயது எழுபத்திரண்டு. தமிழகம் உட்பட இலங்கையிலும் ஏறக்குறைய எல்லா திடங்களுக்கும் பயணித்தும் சில திடங்களில் வாழ்ந்தும் பல்லின மக்களோடும் பலவகை அநுபவங்களோடும் தினைந்து கொண்டும் வாழ்ந்த பீன்னனி எனக்கு உண்டு.

ஆனால் வீசாவுக்கான நடவடிக்கைகளின் நெரிவு சுற்றிவகளோ பயண ஒழுங்குகளோ செய்யக்கூடிய குறைவும் தீற்மும் நான் பெற்றிருக்கவில்லை.

நான் தங்கியிருந்த வீட்டவரான என் மருமகன் சீவகுமாரன் (இலங்கை மத்திய வங்கியிலே புள்ளியியலாளராய்ப் பணிபுரிந்து தினைப்பாறியவர்.) பேரன் சீவப்பிரகாஷ் (இலங்கை விமானப் பயண சேவையில் பணிபுரிவார். வித்துவான் பொன் முத்துக்குமாருவின் பேரன். சம்பந்த வழியால் எனக்கும் பேரன்) ஆகியோரின் பூபத்பாந்தவ உதவிகளும் பண்பாளரும் தந்நலமற்ற தொண்டருமான திருவாளர் தர்மராஜா அவர்களின் பக்கபலமும் ஒன்று சேர்ந்து கிரண்டிடாரு நாள்களிலேயே வீசா பெற்றுப், பயண ஒழுங்கையும் சீர்செய்து கொள்ளக்கூடிய சாதக நிலையை உருவாக்கின.

25-06-2002 அன்று அதிகாலை 6.00மணிக்கு, கட்டுநாயக்கா விமான நிலையத்திலிருந்து இலங்கை விமான சேவை விமானத்தில் விடுவதற்கு பயணமானேன்.

**பக்கிங்காம் மாளிகைமுகப்பு
நூலாசிரியர், மகன் பாலஸ்கந்தன்.**

2. லண்டனை அடைந்தேன்

சரியாகப் பதினெட்டாண்டுகளின் பின் லண்டனிலே என் மகன் ஞானஸ்கந்தனைக் கண்டேன். கண்டதும் உள்ளே உருகி, வெளியில் ஒன்றும் நடவாதது போல கிருவரும் ஆகி.....

சீல கணாஸ்களுக்குப் பிறகு என் பொதிகளை ஏற்றிக் கொண்டு, என்னையும் ஏறச் செய்த பின் அவனது கார் லண்டன் விமான நிலையத்திலிருந்து நீண்டு கீட்ந்த நெடிய சாலையில் எவ்வித சத்தமோ சலனமோ கின்ற விரையத் தொடங்குகின்றது.

லண்டன் வாழ் மக்கள் பழைமை பேணிகள் (Conservative) என்ற உலகறந்த உண்மையை நிறுவுவன் போல வழி எக்கும் காட்சி தந்த ஒரே சீரான, முக்கோண முகப்புச்சீகளோடு கூடிய மனைகள், வரைக நிலையங்களைக் கடந்து செல்கின்றோம்.

சைவ உணவு விடுதி

வழியில் ஒரித்தில் காரர நிறுத்துகிறான். வெளித்தோற்றத்தில் வீடுகளில் ஒன்று போலவே காட்சி தந்த ஒரு கட்டடத்தின் கதவைக் திறக்கிறான். உட் செல்கிறோம். மலையாளிகள் நடத்தும் சைவ உணவு விடுதியாம். மசாலாத் தோசை, கிட்லி, வடை என்று கட்டளை கிடச் சில நிமிடங்களிலே கடதாசித் தட்டுக்களிலே அவை வருகின்றன. (கடதாசித் தட்டு - Paper plates கையவங்கள், விடுதிகள், விருந்துகளில் கிவை சர்வ சாதாரணம்) சட்னி, சாம்பார், பொடி, எண்ணெய் என்ற அநுபானங்கள் தொடர்கின்றன. கொழும்பு 'கிறீன் லண்டஸ்' கில் அமர்ந்திருக்கிறேனோ என்ற பிரமை ஏற்படுகிறது.

லண்டனில் எனது மரக்கறி உணவுக்கு என்ன செய்யப் போகிறேனோ என்று அச்சமும் தயக்கமுமாய் கிருந்த எனக்கு, நிம்யதிப் பெருமுச்சு உண்டானதில் வியப்பில்லை.

“ஏன் பெருமுச்சு விடுகிறீர்கள்?” கிழு ஞானத்தின் கேள்வி.

“இப்படிச் சாப்பாடு எல்லா நாளும் கிடைக்குமா? அப்படியானால் லண்டனில் உன்னோடேயே நிரந்தரமாய் கிருந்து விடலாம்” என்று நான் சொல்லவில்லை! ஆனால் அசடு வழியச் சிரித்தேன் என்று வைத்துக் கொள்ளுங்கள். பிஸ்ஸா (Pissa), மரக்கறி நூடில்ல, உப்புச்சப்பற் பணில், மென்மையான மொறுமொறுப்பற் பான், விதம் விதமான உருளைக்கிழுங்குப் பொரியல்கள் (Potatoec hips) என்று வகை வகையான புதுப் புது உணவுகளை எனது நாக்கு பழக்கம் செய்து கொள்ளப் போகிறது என்பதை நான் அந்த வேளையில் நினைத்துக் கூடப் பார்க்கவில்லை. ஆனால்... அவற்றிலும் ஒரு புதுமையான, வீபரிக்க வியலாத சுவை கிருந்ததை கிப்பொழுது நினைத்துப் பார்க்கிறேன். வாய் சிறிது ஊறத்தான் செய்கிறது.

லண்டனில் கால நிலை

நான் பயணம் தொடங்கிய நாள் 25-06-2002 நேரம் அதிகாலை 6.00 மணி. சரியாகப் பத்து மணிப் பயணத்தின் முடிவில் லண்டன் சேர்ந்த நாள் 25.06.2002 நேரம் மாலை 4.00 மணி நான் ஞானத்தின்

விடடைந்த நேரம் கிரவு 8.00 மணி. “உலகம் உவப்ப வலனேற்பு துர் தரும் நூயிறு” பகவான் அந்த கிரவையும் பகலாக்கிக் கொண்டு வள்ளுவதனை ஒளி வெள்ளாத்தில் முழ்கடித்துக் கொண்டிருந்தான்.

மே, யூன் மாதம் தொடக்கம் செப்டம்பர் வரை இங்கிலாந்துக்குக் கோடைக்காலம்.

பெரும்பாலும் யாழ்ப்பாணத்துக் கோடை போலத்தான். மூனால் இங்கிலாந்து வெப்பம், காற்றுக் கலப்புக் குறைந்து நெருப்பெனச் சுட்டு கிடையிடையே சீற்று குளிர்ச்சி அநுபவத்தையும் தருவதை என்னால் உணர முடிந்தது.

கம்பளி ஓவர் கோட், குரங்குத் தொப்பி (Monkey cap), கால்மீசு, சப்பாத்து இத்தியாதி பக்கத்துணைகளோடு செல்லவேண்டும் என்ற அநுபவசாலிகளின் ஏச்சரிக்கைகளை அநுசரித்துச் சென்று குளிர்ச்சவாலை எதிர்கொள்ளத் தயாராயிருந்த எனக்கு .... ஏமாற்றமே உண்டாயிற்று!

இரிஞ தடவைகள் தவிர்ந்து “யாக்கிகற்” (Jacket) அணியும் தேவை எனக்கு ஏற்படவில்லை!

எனது உடை முறையையும் நான் மாற்றிக் கொள்ளவில்லை. வேட்டி, நாஷனல் சட்டை, சீல சந்தர்ப்பாஸ்களில் உத்தரியச்சால்வை அணிந்தே வண்டன் மாநகரில் உலாப் போந்தேன்!

சலிஸ்கில் தேசிய உடை

எனது முதலாவது சமயச் சொற்பொழிவு சலிஸ் (Eeling) கனக தூர்க்கை ஆலயத்தில் கிடம்பற்றது. அந்தச் சொற்பொழிவில் எனது உடை பற்றிப் பெருமையுடன் கிவ்வாறு குறிப்பிட்டேன்.

“பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டிறுதியில் சுவாமி வீவேகானந்தர் தமது சந்நியாசிக் காஷாய உடையோடு வண்டன் மாநகர வீதியிலே உலாவுந்தபொழுது, சீறுவர்கள் அவரின் வீரோத உடையைக் கேலி செய்து அவர் மீது கல்லெற்றந்தார்கள்.

இருபதாம் நூற்றாண்டுத் தொடக்கத்தில் மகாத்மா காந்தியின் எனிய கச்சையையும் பேர்வையையும் நோக்க அவரை, அரை நிருவாணப் பக்கிரின்று அந்நாளைய பிரத்தானிய மந்திரி வின்ஸ்டன் சேச்சில் பரிகசித்தார். ஆனால் இருபத்தோராம் நூற்றாண்டாகிய கின்று எனது இந்த உடை கிள்கு எவர்ன் கண்களையும் இறுத்தவில்லை. சீருவர் சீருமிகள் கூட என்னை விளோதமாகப் பார்த்துச் சீரிக்கவில்லை.”

ஆனால் இந்தப் பெருமைக்கு கிடமில்லாது போய் விட்டது எனக்கு ஏமாற்றந்தான்!

கின்று செஞ்சிசாற் செல்வர் மூறு. திருமுருகனுக்கு லண்டன் பயணம், யாழ். கொழும்புப் பயணத்திலும் சாதாரணமாகவிட்டது. காற்சட்டை போட்ட அநுபவம் அவருக்கு உண்டு. இருப்பிலும் அவர் லண்டனுக்குத் தேசிய உடையிலேயே சென்று வருவதாய்ச் சொன்னார். சொன்னபடியே அணிந்தும் வருகிறார்.

நான் லண்டனில் இருந்த போது யாழ். கம்பர் மலை அரசீனர் தமிழ்க் கலவன் பாடசாலைப் பழைய மாணவர்களுக்கு ஜக்கிய ராச்சியக் கிளையினர் ஹெய்ஸ் (Hayes) என்ற கிடத்தில் ‘பூபாள ராகங்கள்’ என்ற பெயரில் கலைவிறை ஒன்றினை 03.08.02 அன்று நடத்தினார். அக்கலைவிறைப் பட்டிமண்டப நடுவராய் வருகை தந்திருந்த கம்பவாரித் தெஜராஜ் விதுப் பட்டையும், குடும்பம் வழக்கமான தமது காஷாய் உடையுமாய்க் காட்சி தந்தார். கிவர்களை கிக்கோலங்களிற் பார்த்துபின் என்பெருமையும் முன்னோடி என்ற கர்வமும் பஞ்சாய்ப் பறந்து போயினார்.

(கிவர்கள் மட்டுமா? கின்னும் பலரும் தமது தேசிய உடைகளிலேயே லண்டன் வந்து செல்கிறார்கள் என்று நண்பர் ஒருவர் கிக்கிக்கப்பதும் கேட்கிறது.)

**லண்டன் புங்கா ஒன்றின்
முகப்பில் உள்ள குழந்தைச் சிலை**

3. காவல் துறையினரின் கண்ணியம்.

அயோத்தியைத் துறந்து கிராமன் சீதையோடும் லிக்குமணனோடும் காடு நோக்கிச் செல்லத் தொடங்குகின்றான். மூவரும் நகரின் எல்லையைத் தாண்டிப் புறநகர் வாயிலை அடைகின்றனர். பஞ்சின் மெல்லடிப் பாவையாம் சீதைக்கு முன்பு அவ்வளவு தூரம் நடந்து பழக்கமில்லை. நடை மெல்ந்திட்ட அம் மெல்லியல் நாயகனை நோக்கி, “யான்டையது கான்?” என வினாவுகின்றாள். காடு கிண்ணும் பலகாத தூரம் என்பானா காகுத்தன்? அவன் பேரறினுன். ஏதோ சொல்லிச் சமாளித்திருப்பான்.

அனுமானைச் சீதையைத் தேடிவர இலங்கைக்கு அனுப்பமுன் அவனுக்குச் சீதையுடன் தனக்கிருந்த ஒருயிர்த் தொடர்பினை விளக்க கிராமன் நினைவு கூற்றந்த சம்பவம் கிடு.

“நீண்டமுடி வேந்தனருள் ஏந்தி நிறை செல்வம்
புண்டதனின் நீங்கி நெறி போதலுறும் நாளில்
ஆண்டநகர் ஆரையொடு வாயிலகலாழுன்
யான்டை யது கான் என கிசைத்ததும் கிசைப்பாய்”.

இப்பாடலில் வரும் கிராகவனின் கூற்றினைப் பேராசிரியர் அ.ச.நூனசம்பந்தன் தமது “கிலக்கியத்தீரன்” என்ற நூலிலே சோக நகைச்சவைக்கு (Grim Humour) எடுத்து காட்டாய்த் தந்துள்ளார்.

29.06.2002 அன்று யாழ் கிந்துக் கல்லூரிப் பழைய மாணவர் சங்கத்தினர் (லண்டன் கிளெயினர்) “கலையரசி” என்ற பெயரில் எடுத்த கலாசார விழாவிற்குத் தொண்டன் ஹீத் (Thornton Heath) என்ற இடத்திலிருந்து புறப்பட்டு மகன் நூனஸ்கந்தன் காரில் என்னை அழைத்துச் சென்ற பொழுது கித்தகைய சோக நகைச்சவைக்கு ஒர் வாய்ப்பு, செல்லும் வழியிலே எனக்கு ஏற்பட்டது.

முன்பு குறித்தது போலவே செம்மையான, வளவளப் பாதைகள். அவை வளைந்தும் நெளிந்தும் நீண்டும், கிடையிடையே வாகன நெரிசலால் வாகனத்தடைகளுக்கு கிடமளித்தும் விளங்க, அவற்றின் மீது நூனம் சிசுவுத்திய கார் முடிவின்றிச் செல்வது போன்ற உணர்வை, கித்தகைய பயணத்திற்குப் புதியவனான என்னில் ஏற்படுத்தியது.

நேரம் தேங்கி விட்டது போன்ற உணர்ச்சி. அழுப்பும் சலிப்பும் என்னை மிக விரைவில் பற்றிக் கொண்டன.

“இன்னும் எவ்வளவு தூரம் போக வேண்டும்?” கிழு நூனத்தை நான் கேட்ட வினா. கிதற்கு அவன் பதில் சொல்ல முன்னமே பின்னாலிருந்த பெண்களின் கலகலச் சீரிப்பு!

எனக்கு விளங்கவில்லை. நூனம் சொன்னான்.

“இன்னும் வந்த அளவிலும் கிரு மடங்கு தூரம் போக வேண்டும்”.

அப்பாடியானால் இன்னும் எவ்வளவு தூரம்? என் வினா. “இன்னும் ஒரு மணித்தியாலத் தூரம்” நூனத்தின் பதில். எனக்கு அவனின் கணக்கறிவு பற்றி முன்பு எக்காலத்திலும் சந்தேகம் கிருந்ததில்லை. க.பொ.த. (சா/த) பரிட்சையில் சிறப்புச் சீத்தி (D) பெற்றவன். உயர்தரவகுப்பில் அவன் தொவிப்பாடத்தில் ஒன்று கணிதம்.

தித்தகையவன் தூரத்தைக் கேட்க நேரத்திற் பதில் சொல்லுகிறானே!

அந்த வேளையில் என் மன அரசுகில் திவ்வாறான சிந்தனைகள் உலாப்போனது உண்மையே. ஆனால் நான் அவனோடு வாதிக்காமல், விழா மண்டபம் சென்றடையும் வரை மௌனம் சாதித்தேன்.

காலப்போக்கில் லண்டன் வாழ் தமிழர் அனைவருமே (ஆஸ்கிலேயர் எப்படியோ) செல்ல வேண்டிய தூரத்தைக் கேட்டால் நேரமே பதிலாக இறுப்பதைக் கவனத்திற்கெடுத்த போது உண்மை புனரையிற்று.

சாதாரணமாக ஒருவரின் கிடத்திலிருந்து அவரின் உறவினரோ நண்பரோ வாழும் கிடத்துக்குச் செல்வதென்றால் கிடைத்தூரம் ஜம்பது கிலோமீற்றராகவும் கிருக்கலாம். ஐந்து கிலோ மீற்றராகவும் கிருக்கலாம்.

வாகன நெரிசல் நேரங்களில் ஐந்து கிலோ மீற்றரைக் கடக்க ஒரு மனத்தியாலும் எடுத்தாலும் வியக்கத்தக்கதில்லை. புற நகரில் நீண்ட ஒருவழிப்பாதை (நான்கு, முன்று, வீதிகள் ஒரு நேர்வரிசையில் அமைந்து) யாயுள்ளவற்றில் ஜம்பது கிலோ மீற்றரை அரை மனத்தியாலத்தில் கடந்தாலும் அது அதிர்ச்சிக்குரியதல்ல!

இக் கெல்லும் தூரத்தை நேராகக் கொண்டு அவர்கள் கணிப்பதீல் அர்த்தம் கிருப்பதாகக் காலப்போக்கில் உணர்ந்து கொண்டேன். மழைக் காலத்தில் மேட்டு நிலங்களை நோக்கிச் சாரி சாரியாக ஏறும்புகள் ஒரே வரிசையிலே செல்வதைப் போல, கார்களும், பஸ்களும் வாகனங்களும் செல்லும் காட்சியின் அழகு சொல்லி மாளாது. சராசரி ஒரு குடும்பத்திற்கு ஒரு காராவது (தகப்பன், தாய், பிள்ளை என்று உறுப்பினர் ஒவ்வொருவருமே கார் உரிமையாளராய் கிருப்பது அங்கு சர்வசகஜம்.) உரிமையாயிருக்கும் நாடு பிரித்தானியா. அதிலும் அதன் தலைநகரில் (லண்டனில்) சொல்லவேண்டியதில்லை.

வீடுகளிலே கார்களை நிறுத்திவைக்க அங்கு வசதி குறைவு. எனவே தக்தம் வீடுகளுக்கு முன்னுள்ள வீதியின் ஓரங்களிலே இரவெல்லாம் வாகனங்கள் நிறுத்தப்பட்டிருக்கும்.

விவர்றறைக் களவுசிசய்து செல்பவர்கள் இல்லையோ என்ற கேள்வி நியாயமானது தான்.

கார்களில் உள்ள வாளனாலிப் பெட்டிகள் மீதுதான் கள்வர்களுக்குக் கண். கார்க் கண்ணாடிகளை உடைத்து, மூட்கள் பார்த்துக் கொண்டிருக்கும் வேளையில் கூட வாளனாலிப்பெட்டிகளை எடுத்துக்கொண்டு ஒடுவது அங்கு மிகச் சாதாரண நிகழ்ச்சி. கிவ்வாறு பறி கொடுத்த கார்களையும் அவற்றின் உரிமையாளர்களையும் காணக் கிடைத்தது தூர்ப்பாக்கியுந்தான்.

எந்நேரமும் வாகனங்களும் அவற்றின் நெரிசல்களும் நிறைந்துள்ள வண்டன் மாநகரிலே விபத்து ஏற்படாமல் சமாளிப்பது மிகப் பெருஞ் சாதனங்களான்.

வீதி ஒழுங்கையும் வாகனப் பயண ஒழுங்கையும் பேணவும் விபத்துக்கள் ஏற்படாது கவனிக்கவும் காவல்துறையினருக்கு உதவ ஆஸ்காஸ்கே நிழலுருப் பதிவிகள் (Cameras) பொருத்தப் பட்டிருக்கின்றன. அவற்றுக்குத் தப்பி முறை கேடுகள் கிடம் பெறல் அரிதினும் அரிது. காவல் துறையினருக்கென்று சீரடைகள் (Uniforms) தனிப்பட, வேறுபடுத்த முடியாத ஓளவு அவர்கள் மிகச் சாதாரணர் போலவே காட்சி தருவதும் குறிப்பிடத்தக்கதாகும். அவர்கள் அணிந்திருக்கும் தொப்பி ஒன்றுதான் அவர்களை வேறுபடுத்தும் அடையாளம்.

வீதியோரங்களில் தம் வாகனங்களை நிறுத்துவோர் அண்மையிலுள்ள நிலைப் பெட்டியுள் ஒரு பவுண் நானயத்தை (1 பவுண் - எமது நானயமத்பில் சமார் 150/-) கிட்டு அது தரும் அடையாள அட்டையை வாகனத்தின் முன் பூக்கண்ணாடியில் ஒட்டி விடல் வேண்டும். கிவ்வட்டையின் காலக்கெடு அரை மணித்தியாலம் மட்டுமே. குறித்த நேரம் காலாவதியானால் மேலும் கட்டணம் செலுத்திப் புதிய அட்டை பெற வேண்டும்.

கிடனைச் செய்யாதவிடத்து அபராதமாக நாற்பகு பவுண் செலுத்த வேண்டும். கிடனையொட்டி நடந்த ஒரு சுவாரசியமான (கவலையோடு கூடிய சுவாரசியம்) அனுபவத்தை கிள்குத்தருகிறேன்.

பிரான்சிலிருந்து வந்த என் மகன் பாலஸ்கந்தனும் நானும், நூனத்தின் காரில் பிரான்சின் தூதரகம் சென்றிருந்தோம். என்னைப் பிரான்சுக்கு அழைத்துச் செல்லும் ஒழுங்குகளை மேற்கொள்ளவே பாலனும், நூனமும் என்னைக் கூட்டிச் சென்றார்கள்.

நீண்ட வரிசையில் பல மணித்தியாலங்கள் கால்கடுக்க நீண்று பிரான்ஸ் விசாவுக்கான தவணையை அறிந்து கொண்டு முவரும் மீண்டும் வந்தோம்.

என்னைக் காரில் கிருத்தி விட்டுப் பாலனும், நூனமும் பிரான்ஸ் செல்வதற்கான பல் ரிக்கிட் பெற என்று சென்றார்கள். நேரம் நிமிடங்களாகி, கால் மணியாகி, அரை மணியும் சூனது.

அவ்வேளை கறுத்தவர் ஒருவர் (காப்பரி) வந்து “யார் திந்தக் காரின் ஓட்டுநர்?” என்று என்னைக் கேட்டார். அவர் கேட்ட தொலியில் மிகுக்கில்லை; மிகவும் பவ்வியமாகவே கேட்டார்.

நான், “என்மகன்” என்றேன். வந்தவர், “இவ்விடத்திலே காரை நிறுத்தி அடையாள அட்டை, அதோ அந்தப் பெட்டியிலிருந்து ஒரு பவுண் கிட்டுப் பெறவேண்டும்” என்றார்.

அப்பொழுதுதான் வந்தவர் காவல் துறையினர் என்று அறிந்து கொண்டேன். நான் கிப்போது என்ன செய்யவேண்டும்? என்று மன்றாடும் குரலில் வேண்டினேன்.

“அதோ உள்ள பெட்டியில் ஒரு பவுண் கிட்டு அட்டைபெற வேண்டும்” என்றார்.

என்னிடம் ஒரு பவுண் நானையும் கிருக்கவில்லை ஜந்து பவுண் தானை எடுத்துக் காட்டினேன். “ஊஹரிம்” என்று தலையாட்டினார். எனக்குத் திகைப்பு, மலாரடி, என்ன செய்வது என்று தெரியாமை ஆகிய அவஸ்தைகள் ஏற்பட்டதை அந்தக் காவலர் புரிந்து கொண்டார்.

“நீங்கள் ஒன்றுக்கும் கவலைப்பட வேண்டாம். காரின் உள்ளே சென்றிருங்கள்” என்றார். நான் சென்றிருந்தேன். அவர் ஒரு பத்திரத்தில் என்னவெல்லாமோ எழுதிக் காரின் முன் கண்ணாடியில் ஒட்டி விட்டு அகற்றார். சில நிமிடங்களிலே வான் ஒன்று வந்து அதிலிருந்து காவல் துறையைச் சேர்ந்த நீக்ரோப் பெண்மனை ஒருவர் திறங்கி வந்தார். என்னிடம் ஒரு பத்திரத்தை நீட்டினார்.

“சாரதி வந்ததும் கொடுங்கள் அவர் வீதி ஒழுங்கை மீறிய படியால் நாற்பது பவன் அபராதம் செலுத்த வேண்டும்” என்றார். அடுத்த கணம் தாம் வந்த வானில் ஏறிச் சென்றுவிட்டார்.

மேலும் சில யுகங்கள் (நிமிடங்கள்) சென்றபின் ஞானமும், பாலனும் வந்தார்கள். கடுகூடுப்புடனும் முனுமுனுப்புடனும் நடந்ததை வீளக்கிக் காவல்துறைப் பெண் தந்த பத்திரத்தையும் நீட்டினேன்.

ஞானம் அலட்சீயமாக “நீங்கள் ஏன் திகைத்துப் போய் நிற்கிறீர்கள் திது ஒன்றும் பிரமாதம் அல்ல. அபராதத்தை ஒரு கழுமைக்குள் செலுத்தலாம்” என்றான்.

அடுத்த நிமிடம் அவனும் பாலனும் கலகலப் பாக இரையாடியவன்னைம் காரில் ஏறினார்கள். கார் சாவுதானமாக வண்டன் வீதியின் வளவளப்பின் மீது நகரத் தொடங்கியது.

ஜூரோப்பாவின் முன்னணி சென்றி தீரா
து என அமிரினி :

ஸ்ரீமதி ராகிணி ராஜகோபால் அவர்களிலே
'நாடு முயாவூபா' நடாப்பின் மாணவிகள்

**யாழ் கம்பர் மகலை அரசினர் தமிழ் கலவன்
பாடசாகலை கொம்மாந்துறை பழையமாணவர்
சங்கக்கிளையினரின் 'புராளராகங்கள்'
கலைவிழாவில் ஒரு காட்சி.**

4. பழைய உறவுகள் புதுப்பிக்கப் படுகின்றன.

உலக மயமாதல் (Globalisation), உலகக்கிராமம் (Global Village) என்பன கின்று பலரது வாய்களிலும் புகுந்து விவரிவரும் சொற்றெராட்டர்கள். கிவைபற்றிய சாதகமான கருத்துக்களிலும் பாதகமானவையே அதிகம். அமெரிக்கா போன்ற வல்லரக்கள் தமது பொருள்களைச் சந்தைப்படுத்தவும் அவ்வாறு சந்தைப்படுத்தும் நாடுகளைத் தமது இரும்புக்கரங்களுக்கிடையே நசீத்து அடக்கவும் கிவ்விரு கருத்துருவாக்கங்களும் பயன்படுத்தப்படுகின்றன என்பதே பெரும்பான்மைக் கருத்து.

பல்லினக் கலாசாரங்கள் கிணையவும் பல்லின மக்களும் சிந்தையால், செயலால் ஒன்றிணையவும் கூடிய வாய்ப்புக்களை உலக மயமாதல், உலகக் கிராமம் என்று கருத்துருவாக்கங்கள் வெளிப்படுத்துவதாகவும் சீல குரல்கள் மிக மலினமாக ஓலிப்பதையும் கேட்கின்றோம்.

கிவைபற்றி ஒழுமாகவும் நீளமாகவும் சிந்திப்பதும், சிந்தித்ததை வெளிப்படுத்துவதும் இந்த நாலின் நோக்கமல்ல.

ஆனால்.....

தமிழராகிய எம்மவர் அகதிகள் என்ற பெயராலும் தொழில் வாய்ப்பும் பொருளாதார வளமும் பெறுவதை அடிநாதமாகக் கொண்ட பெருவிருப்பாலும் உலக நாடுகள் பலவற்றிலும் சென்றேறி வாழ்வதன் மூலம் ஒருவகையில் உலக மயமாக வருகின்றனர் என்ற உண்மை மறுப்பதற்கு உரியதன்று

உறவுகளுக்குப் புத்துயிர்

ஓரே கினமாகவும், ஒரே குடும்பமாகவும் நெருங்கி வாழும் காலத்தில் உறவுகளிலும், தொடர்புகளிலும் ஏற்படும் விரசிலிகளும் கசப்புக்களும் நீங்கிவிடுவதும் வெள்நாட்டு வாழ்வில் ஏற்படும் சல்புக்களும், ஏமாற்றங்களும் பழைய கிண குடும்ப உறவுகளுக்குப் புத்துயிர் வழங்குவதும் ஒன்றும் வியப்பிற்கு உரியனவல்ல.

இந்த உண்மையை கண்டனில் என்னால் நன்கு உணர முடிந்தது. சிறப்பாக முன்பு தாம் கற்ற கல்லூரிகளையும் அங்கெல்லாம் தாம் பெற்ற அநுபவங்களில் அல்லவற்றை மறந்து நல்லவற்றையே அடிக்கடி நினைவு கூர்வதும் நினைவுகளுக்கு உயிருட்டத் தமது கல்லூரிகளின் பெயரால் பழைய மாணவர்சங்கக் கிளைகளை நிறுவுவதும் அவற்றின் மூலம் தம் தாய்க் கல்லூரிகளுக்கு அவ்வப்போது நிதி வழங்கலும் அங்கு தம்மைக் கற்பித்த சூசிரியர்கள், அதிபர்களை மதித்து முடியுமானால் தங்கள் கல்லூரியின் பெயரால் நடத்தும் வைவாங்களின்போது ஓவர்களை அழைத்துக் கொரவிப்பதும் தாம் எங்கிருப்பினும் அவ்வைவாங்களின்போது ஒன்று கூடுவதும் வழக்கமாய் கிருந்து வருகின்றன.

யாழ். கிந்துக்கல்லூரிப் பழைய மாணவர் சங்கம் நான் 1963 தொடக்கம் 1973வரை புத்தாண்டுகளே யாழ்ப்பாணம் கிந்துக்கல்லூரியிலே சூசிரியனாய்ப் பணிபுரிந்தவன். அந்தக்

கல்லூரியிலேயே கற்று, தமது ஆசிரிய சேவைக்காலம் முழுவதையும் அங்கேயே கழித்து அதனோடு நெருங்கிய உறவு கொண்ட திருவாளர் சீவராமலிங்கம் போன்றவர்களின் உரிமையோ, பற்றியுக்கமோ என்னில் ஏற்பட வண்டன் வாழ் பழைய மாணவருக்குப் பெருத்த காரணம் கிருக்கவில்லை என்பது உண்மையே. ஆனாலும், திரு.பத்ஞசலி நவீந்திரனின் மனத்தில் வீழுந்த ஏதோ ஒரு நல்ல நினைவு (நினைவு நல்லது வேண்டும், என்பது பாரதி கூற்று) என்னைத் தம் போன்ற பழைய மாணவர் களிடையே அவர்களின் வைபவம் ஒன்றில் கலந்துகொள்ள வைத்தது.

ஆனாலும் தோறும் யாழ்ப்பானம் கிந்துக்கல்லூரிப் பழைய மாணவர்களுக்கு வண்டன் கிளை, வண்டனில் 'கலையரசு' என்ற தலைப்பில் கலைவிழா ஒன்றை எடுக்கும் வழக்கித்திற்கியையை கிந்த ஆனாலும் 29.06.2002 அன்றும் விழா எடுத்தது. அதற்குத்தான் சீறப்பு வீருந்தினராகப் பழைய மாணவர் சார்பில் அதன் செயலாளர் வைத்திய கலாநிதி நடா.மணிவண்ணன் எனக்கு அழைப்பு வீடுத்திருந்ததை ஏற்றதும் வண்டன் செல்ல எனக்கு வாய்ப்பளித்த காரணியாகும்.

ஏற்குறைய ஒன்றரை மணிப் பயணத்தின் முடிவில், 'கலையரசு' விழா மண்டபத்தை அடைந்தோம். வல்தாம்ரன் (WALTHAMTON) என்ற கிடத்தில் விழா மண்டபம் அமைந்திருந்தது. 'வல்தாம் வனக்கூட்ட மண்டபம்' (WALTHAM FOREST ASSEMBLY HALL) என்பது அதன் பெயர். எங்கள் நாட்டு மண்டபங்கள் போன்று புறவனப்புக்கள் அதிகம் கிள்ளாத மண்டபம். பயன்பாட்டு (Utility) முதன்மை என்று கொண்டால் நவீன வசதிகள் என்று எவை எவை வேண்டப்படுமோ அவை யாவும் நிறைவாகக் கொண்ட மண்டபம் அது. கண்ணே உறுத்தும் மின்வெளிச்சம் கிள்ளை. புதிலாகக் குளிர்மையும் திதழும் பொருந்திய மின்விளக்குகள் ஒளிகான்று கொண்டிருக்கின்றன. விசாலமான மேடை, சுமார் ஆயிரம் பார்வையாளரைக் கொள்ளக்கூடிய மண்டபம்.

நாங்கள் குறித்த நேரத்திற்கு ஜந்தோ பத்தோ நிமிடங்கள் முன்பே மண்டபத்தை அடைந்து விட்டோம். ஆனால் அவ்வேளையிலே அங்கிருந்தவர்கள் பத்துப் பன்னிரண்டு பேர்கள்தாம். யாழ்ப்பானத்து நேரந்தான் கிங்கும் பின்பற்றப்படுகிறதோ என்ற சந்தேகம் ஏற்படத்

தவறவில்லை. முன்னைய கட்டுரையிலே குறித்தது போல வாகன நெரிசல்கள் தாமதத்திற்குக் காரணம் என்றும் நினைக்கத் தோன்றியது.

அங்கு வருகை தந்திருந்தவர்களிலும் ஓரிருவர்தாம் முன்பழக்கம் உடையவர்கள். விழாத் தொடங்கும் வரை கொட்டுக் கொட்டென்று தனிமையிற் கழிக்க நேருமோ என்ற தயக்கம் உண்டாயிற்று.

நல்லவேளை! நன்பர் காரை. சுந்தரம் பிள்ளை வந்து சேர்ந்தார். மகள் மாதவியோடு லண்டலீல் துங்கியிருந்த அவர் என்னைப் போலவே சீறப்பு விருந்தினர் என்ற அழைப்பின் பேரில் வருகை தந்திருந்தார். ஒரு வருடத்திற்கு மேல் சந்திக்காமல் கிருந்த பொச்சம் தீர் கிருவரும் பலதையும் பத்தையும் உரையாடிக் கொண்டிருந்தோம்.

கலை நீகழ்ச்சிகள்

கொஞ்சம் கொஞ்சமாகப் பார்வையாளர் தொகை கூடி மண்டபம் நிரம்பியது. மங்கல விளக்கேற்றல், கல்லூரிக் கொடியேற்றல், கல்லூரிக் கீதும் என்பன சீற்று சீற்தாகக் ‘கலையரசு’ விழாவிற்குப் பரிமளிப்பை ஏற்படுத்தின.

அடுத்து ருக்ஷநர்த்தனாலயா வழங்கிய நாட்டியாஞ்சலியோடு விழா களைகட்டத் தொடங்கியது. நாட்டியாஞ்சலியைப் பயிற்றிச் சீறுமிகளை நட்டுவாங்கம் செய்து சீறப்பித்தவர் கலைஞர் வேல். மூன்றாவதின் சீஷ்டைய திருமதி நளாயினி இராஜதுரை. கதகளியும் பரதநாட்டியமும் கைவந்த திவர் கோப்பாய் முசிரிய கலாசாலையில் என்னிடம் தமிழ் கற்றவர் என்பது எனக்குப் பெருமை.

நாட்டியாஞ்சலியை அடுத்துக் கவியரங்கம் திடம் பெற்றது. வட்டுக்கோட்டைக்குப் புகழ்சேர்த்த முதுகமிழ்ப்புவலவர் மு.நல்லதும்பியின் மகன் சீவநாதன் கவியரங்கேறி இரசீகர்களை மகிழ்வைத்தார். அவரின் கவியரங்கை அடுத்து, ருக்ஷநர்த்தனாலயாவின் மூசிரியைகளும், நளாயினியின் பெறாமக்களுமான நடனக்கலை வல்லுநர் கிருவரின் நட்டுவாங்கத்தில் சீறுமிகளும், குமாரிகளும் வழங்கிய நாட்டியாஞ்சலி கலையைந்தது என்று சொல்லவேண்டியதில்லை.

எங்கிருந்தாலும் எம் கிளைஞர் தமது தாயகத்தை மற்பபதில்லை என்பதற்கு நிதர்சன சாட்சியாக, சில்ல்டன் பல்கலைகழகத் தமிழ்ச் சங்க மாணவரின் 'நாமும் வெளிநாடும்' என்ற தலைப்பில் நிகழ்ந்த வில்லுப்பாட்டு விளங்கியது. இடையீடையே திடம்பெற்ற நகைச்சுவை, கிண்டல் என்பன சிரிக்கவும் சிந்திக்கவும் வைத்தன.

கலையரசீ விழாவின் தலைவர் திரு.த.செல்வராஜசிங்கம் அவர்களின் தலைமையுரையைத் தொடர்ந்து மற்றும் ஒரு கவியரங்கம். கவியரங்கேறியவர் சுந்தரலிங்கம் சுதர்ஜனன்.

பிரதமவீருந்தினராய்க் கலந்து கொட்ட வைத்திய கலாநிதி க.சண்முகலிங்கத்தின் உரையை அடுத்து, நான் மேடைக்கு அழைக்கப்பட்டுச் சபையோருக்கு அறிமுகம் செய்து வைக்கப்பட்டேன். மாலை அனைந்து பொன்னாடை போர்த்தி என்னைக் கொரவித்தனர்.

பொன்னாடை போர்த்த, முன்னாள் மாணவரும் வண்டன் பழைய மாணவர்சங்கக் (லண்டன்) கிளைத்தலைவரும் கலைஞர் லோகநாதனின் (திப்பு கல்தான் புகழ் நடிகர்) தம் பியுமான பேரின்பநாதன் முன் வந்த பொழுது, நெஞ்சையுருக்கும் நிகழ்வு ஒன்று திடம் பெற்றது. உணர்ச்சி வசமாகி உரை தடுமாறிக் கண்ணரீ ததும்ப நின்ற அவர், "மிகப் பெரியவரான விவருக்கு நான் பொன்னாடை போர்த்த எவ்விதத் திலும் தகுந்தவனல்லன். ஆகையால் பொன்னாடையை அவரிடமே அளிக்கின்றேன்" என்று கூறிப் பொன்னாடையை என்னிடமே தந்தார். எனக்கு மிகுந்த கூச்சமும், தயக்கமும் உண்டானதைக் கேட்கவா வேண்டும்? போதும் போதாதற்கு அவர் ஒலிபெருக்கியை என்னிடம் அளித்து, தமது செயலின் நியாயப்பாட்டினை என்னையே உரைக்குமாறும் சொன்னார். ஏதோ உளறிக் கொட்டிச் சமாளித்தேன்.

பரிசீல் வழங்கல்

கலை நிகழ்ச்சிகளிலே பங்கு கொண்ட கலைஞர்களுக்குப் பரிசீல் வழங்கும் பேற்றினையும் எனக்கே அளித்தனர். பரிசீல் பெற்ற

ஒவ்வொருவரும் திருமதி நளாயினி உட்பட என் கால்களில் வீழுந்து வணங்கி எழுந்து பரசில்களைப் பெற்றபோது இன்னும் எது பாரம்பரியப் பண்பாடு, கடல் கடந்த கிந்த வண்டன் மாநகரிலும் பேணப்படுகின்ற மையைக் கண்டு மைய்சிலிர்த் தேன். அவர்களை என்மனமார வாழ்த்தினேன்.

கவிஞர் கலாந்தி காரை. சுந்தரம்பிள்ளை அவர்களுக்கும் மேடையில் மலர்மாலையனிந்து அவரைப் பாராட்டி உரையாற்றியதையும் குறிப்பிட்டாக வேண்டும். வீழாவையொட்டி வெளியிடப்பட்ட கலையரசி மலரில் அவரின் கவிதை ஒன்று வெளியாகியிருந்ததையும் நீணவ கூர்கிறேன்.

அந்தநாள் நூபகங்கள்

கவியரங்கினைத் தொடர்ந்து செயலாளர் வைத்தியகலாந்தி நடா.மணிவண்ணனின் நன்றியரையும், கிடைவேளை, கிராப்போசனமும் திடம்பெற்றன. நிறைவு நிகழ்ச்சியாக ராதால் திசைக் குழுவினரின் திசை நிகழ் ச் சியுடன் கலையரசிவீழா நிறைவற்றது. சுமார் பத்தாண்டுகளில் ஒவ்வொராண்டும் குறைந்த பட்சம் - நூறு மாணவாகளுக்காவது தயிற், சைவனெறிப் பாடங்களைக் கற்பித்திருப்பேன். திவ்வகையில் (இ ஆம் வகுப்பிலிருந்து 11ஆம் வகுப்புவரை) என்னிடம் கற்றோர் குறைந்த பட்சம் ஆயிரம் பேராவது திருப்பார். திவர்களில் கணிசமான ஒரு தொகையினரை அன்றைய கலைவீழாவில் கண்டு உரையாடி, பழைய நினைவுகளிலே தோய்ந்தெழுக் கிடைத்த பெரும் பேற்றினை கிப்பொழுது நினைத்தாலும் நெஞ்கு கிணிக்கிறது.

வயதால் முதிர்ந்த போதிலும் எனது இருவத்தில் மாற்றம் அதிகம் கில்லை. ஆனால் மீசை அரும்பாத பன்றிரண்டு வயதுச் சிறுவரிலிருந்து மீசை அரும்பிய பதினெந்து பதினாறு வயதுக் குமரர் வரை நான் கற்பித்தவர்களை அடையாளம் காண்பது எனக்குச் சிரமமாகவே கிருந்தது.

ஆனால் அவர்கள் பழைய சம்பவங்களை நினைவறுத்தி அன்பு கணிந்து அகழும் முகழும் மலர உரையாடி என்னை மகிழ்வித்ததை வாழ்க்கையில் என்றுமே மறக்கமுடியாது.

பிரான்சில் இருந்து கியங்கி வரும் ரீரென் தொலைக்காட்சிச் சேவையினர் (திது பற்றிப் பின்னர் விரிவாகக் கூறுவேன்) கலைவிழா நிகழ்ச்சிகளை ஒளிப்பதில் செய்ததோடு என்னையும் காரெ. சுந்தரம்பிள்ளையையும் சுருங்கிய அளவில் செவ்வி கண்டதும் பின்பு ஒரு நாளில் ஒளிரப்பியதும் குறிப்பிடத்தக்கன.

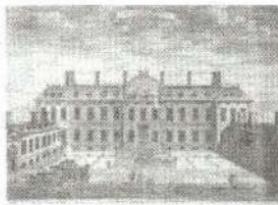
Sir Hans Sloane whose multifarious collection formed the basis of The British Museum collection in 1753

Rattle made from a gourd.
One of the many items
from America
in Sloane's collection

Montagu House, the first home of The British Museum, was pulled down to make room for Robert Smirke's neo-classical building

கண்டன் அரும்பொருட் காட்சியகத்தில் கண்டவை

**சலிங் (லண்டன்)
அருள்மிகு கனகதுர்க்கை அம்மன்**

5. லண்டனில் சைவ ஆலயங்கள்

“உலகையே முற்றிலும் மாற்றி உன்னதமான வளர்ச்சிகண்டு வரும் வீஞ்ஞான யுகத்தில், சமயம் தேவையா?”

லண்டனில் நகரசபை மண்டபம் ஒன்றிலே ‘தீபம்’ தொலைக் காட்சி நிறுவனம் (தனியாரான தமிழர் ஒருவருக்குரிமையானது) நடத்திய கருத்துக் களாரங்கின் ஒளிப்பதிவின்போது அதன் அலுவலருள் ஒருவரான இளைஞர் களர்த்திய கேள்வி திடு.

கேள்வி அதீஷ்சியானதுதான். மூனால் கேட்டவர் சமயத்திற்கோ கடவுளுக்கோ எதிரானவரல்லர். லண்டனிலே எம்மவர் உருவாக்கி நடத்திவரும் சைவ ஆலயங்களிலே கிடம்பிபற்ற, கிடம் பெறுகின்ற சீல ஊழல்களைக் கண்டும் கேட்டும் அவர் அடைந்திருந்த சீற்றமே மேலே குறித்த கேள்வியை அவர் களர்த்திட்க் காரணம்.

தீபம் தொலைக் காட்சி நிகழ்வு

கேள்வி ஒருபுறமிருக்க தீபம் தொலைக்காட்சி நிறுவனத்தினர் ஏற்பாடு செய்திருந்த, கருத்துக்கள் நிகழ்வின், ஒளிப்பதிவு பற்றிய விபரத்தை முதலிற் கூறியாக வேண்டும்.

இந்நிகழ்விற்குத் தலைமை தாங்கியவர். கலாந்தி கவிஞர் காரை. செ.சுந்தரம் பிள்ளை. நிகழ்ச்சியிற் கலந்து கொள்ள அழைக்கப்பட்டோர், லண்டனிலுள்ள சைவ ஆலய அறங்காவலர்கள், ஆலய பரிபாலன சபைத் தலைவர்கள், வழிபடுவோரின் பிரதிநிதிகள். திவர்களோடு என்னையும் உள்ளடக்கிய கருத்துரைப்போர் சிலரும் பங்கு கொண்ட கலந்துரையாடலே அங்கு ஒளிப்பதிவாகியது.

'தீபம்' நிறுவனத்தினரின் நோக்கம், லண்டன் வீவாலயங்களின் குறை, நிறைகளை மனந்திறந்து கலந்துரையாடி, எதிர்காலத்தில் குறைகள் நீக்கப்பட்டு, நிறைகள் பேணப்பட ஏற்ற முடிவுகளை மேற்கொள்வதாகும்.

1. ஆலயங்கள் வணிக நிலையங்களாக மாறுகின்றன.
2. அறங்காவலர் எதேச்சதிகாரிகளாயும், அரச்சகர்கள் தான் தோன்றிகளாகவோ, அறங்காவலரின் கைப்பாவைகளாகவோ நடந்து கொள்வாயும் உள்ளனர்.
3. தேவையற்ற மூடம்பரச் செலவுகள் ஆலயநிதியை வீணடிக்கின்றன.
4. பல்வேறு ஊழல்கள் தலையெடுக்கின்றன.
5. வீண்சிலவுகள், பரிபாலகர்களின் கையாடல்கள் கிடமில்லைகின்றன.
6. அநாவசியச் செலவுகள் தவிர்க்கட்டப்பட்டு எஞ்சகின்ற நிதியை ஆதுத் தமிழ் மக்களின் புனர் வாழ்வு நிறுவனங்களுக்கு வழங்க வேண்டும்.

திவர்கள் முன்வைத்து நடந்த கருத்தரங்கிலே, ஒட்டு மொத்தமாக எடுக்கவேண்டிய முடிவு, ஆலயங்களின் வரவு, செலவு அங்கு வழிபட வருவோர்க்கு வெளியிடப்படுதல் வேண்டும் என்பதாகும். தனிப்பட்டோரின் எதேச்சதிகாரத்தை ஒழிப்பதும், அவர்களின் வணிக நோக்குக் களையப்படுவதும் அவசியம் எனவும் கருத்துக்கள் வெளியிடப்பட்டன.

மூனால், இம்முடிவுகள் எட்டப்படாமல், ஒவ்வொருவரதும் அகம் (Ego) வெளிப்பட்டு முடிவில்லாத தர்க்கமும், குதர்க்கமும் தலையெடுத்த வேளையிலேதான் நான் முதலில் எடுத்துக் காட்டிய கேள்வி, குறித்த கிளைஞரின் வாயிலிருந்து வெளிப்பட்டது.

‘தீபம்’ நிறுவனத்தினர் தமது குறிக்கோள் நிறைவேறவில்லை என்ற ஏமாற்றமும், வீரக்தியும் மேலெழு, பெரும் எடுப்பில், பெருஞ்செலவில் ஏறக்குறைய கிரண்டு மணித்தியாலம் வரை ஒளிப்பதிவு செய்து, ‘கருத்துக்கள்’ நிகழ்ச்சியை ஒளிபரப்பாமலே இரத்துச் செய்து விட்டனர்!

சமயம் தேவைதானா?

மேலேயுள்ள கேள்விக்கு விடையாக வேறிராரு கேள்வியைக் கிளர்த்துவது பொருத்தம் போலத் தோற்றுகின்றது.

சமயத்திலிருந்து விலகிநிற்கும் துணீவு சராசரி மனிதனுக்கு என்றாவது ஏற்படுமா?

இதுவே அந்த விடை வினா!

மனிதன், தன்னிலிருந்து முற்றிலும் வேறான கிணத்தோடு கிணைந்து வாழவேண்டிய தேவை ஏற்பட்டு அதுவே நீர்ப்பந்தமாகி விடுகையில் தன் கிணத்தை, அதன் அடையாளத்தை இழந்து போகலாம். கிளிவிழிப்பின் பயணாக அவன் தனது மொழியையும் கைந்திநகிழ்க்கலாம். (லண்டனில் கிவற்றிற்கான சாத்தியக் கூறுகள் மௌனம் மௌனத் தலையெடுக்கின்றன)

ஆனால்...

அவன் தனது சமயத்தை, சிறப்பாக அதன் ஆசாரங்களை முற்றாகக் கைந்திநகிழ்ப்பதென்பது அரிதினும் அரிதே. மலாய் வாழ் செட்டிகள் (மலாய்ச் செட்டிகள்) மலேசியா வாழ் கிணத்தினரோடு கிரண்டறக் கலந்த பின்னரும், கிண்றும் தமது சமயச் சடங்குகள் செலவற்றைக் கைந்திநகிழ்க்காதிருப்பதாய் அறிகன்றோம். தாய்லாந்தில் மனினர்முடிகுட்டின்போதுதிருவியம்பாவைப்பாடல்கள் ஒத்தப்படுவதாய்ப் பேராசிரியர் தெ.பொ.மீனாட்சிகுந்தரனார் தமது கட்டுரை ஒன்றிலே குறிப்பிடுள்ளதையும் கிளிவித்தில் நினைவு கூறலாம். கிந்தோனேஷியா கிஸ்லாமிய நாடு. ஆனால், அங்குள்ளோரின் பெயர்களிலும் (கூக்னோ, பூமியுத்திர) கிடப் பெயர்களிலும் (கந்டா விமானசேவை) அவர்களின் கிந்துசமய பாரம்பரிய எச்சசொச்சஸ்கள் கிண்றும் காணப்படுகின்றன.

ஆக, வீரும்பியோ வீரும்பாமலோ சமயப்பற்றும் சமயக்கடைப் பிடிகளும் கிளகுவிலே ஒருவரை விட்டு நீங்கக் கூடியன அல்ல என்பதும் சமயத்தைச் கணமயாக நினைப்பவருங்கூட ஆது பற்றி அவ்வப்போது நினைக்கவே செய்கின்றார் என்பதும் மறுக்க முடியாத உண்மைகள்!

காலசக்கரத்தின் சழற்சீயில்

காலம் என்பது கறங்குபோற் சழன்று

மேலது கீழாய்க் கீழது மேலாய்

மாறிடும் தோற்றும் என்பது மறந்தனை

மனோன்மணையும்.

போர்த்துக்கேயர், ஒல்லாந்தர் ஆகிய அந்நியர்களின் ஆட்சிக் காலத்தில் கிளங்கையிலுள்ள சைவக் கோயில்கள் பல கிடத்துக் காரமட்டமாக்கப்பட்டன. அவ்விடங்களிலே கிறிஸ்தவ தேவாலயங்கள் எழுந்தன. எடுத்துக்காட்டாக, முன்பு நல்லூர்க் கந்தகவாமி கோயில், கிண்றுள்ள கிறிஸ்தவ தேவாலய வளாகத்தில் அமைந்திருந்ததென்பது வரலாறு.

இன்று லண்டனில் பழைமையான கிறிஸ்தவ தேவாலயங்கள் சில அங்கு வந்து வழிபடுவோர் அருகியமையாலும், அவற்றைப் பேணீக் காக்கப் போதிய வருவாய் கிண்மையாலும், விற்பனை செய்யும் நிலைக்கு வந்துவிட்டன. அவற்றை எம் சைவத்தமிழ் மக்கள் விலைக்குப் பெற்று, அவற்றினுள்ளே சைவ ஆலயங்களை உருவாக்கி வழிப்படுவருகின்றனர்.

கிவ்வகையில் முதன் முதலில் லண்டனில் ஆச்வே (Archway) என்னும் கிடத்தில், கிறிஸ்தவ தேவாலயம் ஒன்று விலைக்குப் பெறப்பட்டு ஆது முருகன் ஆலயமாகப் பிரதிட்டை செய்யப்பட்டுள்ளது.

உயர்வாசற் குன்று (High gate hill) முருகன் ஆலயமான கிழு, உட்புறத்தில் ஆகமவிதிக் கமைவாய், பிராகாரம், கருவரை, பரிவாரங்களின் கோயில்கள் என்பன அமைந்து மூழகான முருகப் பெருமானின் விக்கிரகங்களோடு மிகச்சீறப்பாய் உள்ளது. நல்லூர்க் கந்தகவாமி கோயிலின் கொடியேற்ற மகோற்சவ காலத்தில் கிங்கும் கிருபத்தைந்து நாள்கள் மகோற்சவம் நிகழ்வது குறிப்பிடத்தக்க தாகும். திருவாளர்கள் செல்லத்துரை, ரங்கநாதன் கிவ்வாலய பரிபாலகர்கள். நிறுவந்த சோ. சபாபுதிப்பிள்ளை அவர்கள்.

என் அன்புக்குரிய மாணவரும், சைவாசார சீலருமான பாலசிங்கம் அவர்களின் ஏற்பாட்டில், மகோற்சவத்தின் போது அங்கு ஜந்து நாள்கள் தொடர்சொற்பொழி நிகழ்த்த எனக்கு வாய்ப்புக் கிட்டியது.

இச் சொற்பொழிவுகளால் நான் அறிந்து கொண்ட உண்மை, பலதரப்பட்ட அடியார்கள் நடுவிலே எல்லோர்க்கும் நிறைவு தரும் வகையில் கருத்துக்களைப் பக்குவமாக எடுத்துரைப்பது நற்பயன் அளிக்கும் என்பதே. என் சொற்பொழிவுகளைக் கேட்டோர் திருப்தியற்றனர் என்பதை அவர்களின் முக பாவங்களாலும், கருத்துக்களாலும் அறிந்துகொண்டேன்.

கார்களிலே ஆலயங்களுக்கு வருவோர் - ஆண்கள் - கோயிலுள் நுழைகையில் உடைமாற்றி ஆசார சீலர்களாய் மாறுவதையும், நாவலர் வீதித்த முறைப்படி வழிபடுவதையும், அருச்சனை முதலியவற்றைப் பக்தியோடு நிகழ்த்துவிர்ப்பதையும், மகோற் சவங்களின் போது காவடி எடுத்தல், அங்கப் பிரதட்சனம் செய்தல், திருமுறை ஒதல் முதலியவற்றில் ஈடுபடுவதையும் காணமுடிந்தது.

பொதுவில் “தேர்த்திருவீழா” என்டன் சைவதூலய மகோற்சவங்களில் உச்சத்தை அடைவது கண்டு கண்களும், மனமும் குளிர்ந்தன. வண்டனில் மட்டுமன்றி பிரான்ஸ் முதலாம் நாடுகளிலும் கிரதோற்சவம் எம்மவரால் பக்திசீர்த்தையுடன் நிகழ்கின்றது என அறிந்தேன். வண்டன் முத்துமாரி அம்மன் கோயிலின் கிரதோற்சவம் நிகழ்ந்து, திறந்த விவரியான்றிலே கிரதம் நிறுத்தப்பட்டு, அம்மைக்கு அடியார்களின் அருச்சனை நிகழ்ந்த காட்சி, கின்றும் நினைவுத்திரையில் எழிற் படமாகக் காட்சித்தந்து கொண்டிருக்கின்றது.

சொற்பொழிவுகள்

ஸலிங்கிலுள்ள கனகதூர்க்கை அம்மன் ஆலயத்திலே எனது முதற் சொற்பொழிவு கிடம் பெற்றது. கிவ்வாலய பரிபாலன சபையார் தமது ஆலயத்தினை மிகச் சிறப்பாக நடத்தி வருவதோடு ஆலய நிதியிலிருந்து முன்றிலொரு பகுதியை ஆத்து மக்களின் துயர்துடைத்துப் புனர் வாழ்வளித்தி வழங்கி வருவதனையும் எவ்வளவு பாராட்டினும்

தகும். சிறுவர் நிறைவாழ்வில்லங்கள், வாழ்விழுந்தோருக்கான கில்லங்கள் என்று பலவழிகளில் அம்மையின் அருள் நிதி பயன்பட்டுவருவதை என்னி நெஞ்சம் பேருவகை எய்துகின்றது.

ஸ்ரீவூத்துக்கும்பு (Eastham) முருகன் கோயில் பெரும்பாலும் கிந்தியத் தமிழரால் நடத்தப்படுவது, இவர்கள் ஆலயத்திற்கு திராஜகோபுரம் கட்டும் முற்சியில் ஈடுபட்டு வருகின்றனர். என் மாணவரும், இலக்கிய நண்பருமான கீ.பத்மநாபஜயரின் ஏற்பாட்டில் கிவ்வாலயத்திலும் ஒர் திரவ சொற்பொழிவாற்றினேன். கிடே போன்று தொண்டன்றீத் சீத்திவிநாயகர் ஆலயத்திலும் சொற்பொழிவாற்ற வாய்ப்புக் கிட்டிற்று.

சொற்பொழிவாளருக்குப் பூமாலை அணிந்து, பொன்னாடை போர்த்துப் பொற்கிற வழங்கும் மரபு கிங்குள் ஆலயங்களிலே பேணப்பட்டு வருவதைக் குறிப்பிட்டே ஆகவேண்டும்.

லண்டனிலுள்ள சீவன் கோயிலின் மகோற்சவம் செப்டம்பர் முற்பகுதியில் பத்துநாள்கள் நிகழுமென்றும் நான் அப்பத்து நாள்களும் தொடர் சொற்பொழிவாற்றல் வேண்டுமென்றும் ஒரு கோரிக்கை பாலசிங்கம் அவர்கள் மூலம் முன்வைக்கப்பட்டது. நான் செப்டம்பரில் பிரான்ஸ் செல்ல வேண்டும் என்று முயன்று கொண்டிருந்ததாலும், எவ்வாறாயினும் செப்டம்பர் முடிவுக்குள் தாயகம் திரும்ப முடிவு செய்திருந்ததாலும் கிக் கோரிக்கையை ஏற்கவில்லை. என் அன்பார்ந்த மாணவரான தமிழருவி சீவகுமாரன் லண்டன் வந்து அச்சொற்பொழிவுத்தொடரை நிகழ்த்தினார் என்று அறிந்து மகிழ்ந்தேன். “என் பின்னவன் பெற்ற செல்வம் அடியனேன் பெற்றதன்றோ! ”

லண்டனிலுள்ள, கனகதூர்க்கை ஆலயம், இயர் வாசற் குன்றுடையான் ஆலயம் முதலானவற்றில் கல்யாண மண்டபங்களும் இள்ளன. கிவற்றிலே எம்மவரின் திருமணங்கள் மட்டுமன்றி இலக்கிய விழாக்கள் முதலியனவும் கிடம் பெறுவது வழக்கம்.

எனது நூல் “இலக்கியக் கருவுலம்” வெளியிட்டு வீழா ஸ்ரீ கனகதூர்க்கை ஆலயக் கல்யாண மண்டபத்தில் நிகழ்ந்தது.

ஆலயச் சொற்பொழிவுகளின் போதும், பிற சந்தர்ப்பங்களிலும் தூண்டுக்டரென நின்று என்னைத் துவக்கவேத்தோர் பலர். அவர்களின் பெயர்களையில்லாம் வரிசைப் படுத்தாமைக்கு எனது மறதியும் ஒரு காரணம். ஆனால் அவர்களை என் நெஞ்சம் நினைவில் கிருத்தி என்றும் மதித்தேவரும் என்பதை மட்டும் இவ்வீட்த்தில் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

கனகதூர்க்கை ஆலய மகோற்சவத்தை ஒட்டி ஆலயம் வெளியிட்ட 'கனகதூர்க்கம்' (11.08.2002) மலருக்கு, போற்றப் பாமாலை (10பாடல்கள்) ஒன்று யாத்து அளித்தேன். அதிலிருந்து மாதிரிக்கு ஒரு பாடல் தருகின்றேன்.

கொட்டி யேகுலைத் தெங்களின் வாழ்க்கையைக்
கூறுசெய்கொடி யோர்களின் செய்கையால்
மட்டி லாத்துயர் எய்திய எங்களின்
மாட்சிசால் அன்னை காத்தருள் செய்குவாள்
கட்டிப் பாகுக் கனிமாழி யால்எமைக்
கனிய வைத்துநல் ஸாறுகல் நல்குவாள்
மட்டிலாப்புகழ் சளிஸ்சி லேயுறை
மங்கை யாங்கனக தூர்க்கையைப் போற்றுவோம்.

**ஒக்ஸ்போட் பல்கலைக்கழகம்
கு.யோ.பற்றிமாகரன், நூலாசிரியர்,
தயாமம்ஸ், சுமதி, சுகன்யா.**

6.ஒக்ஸ்போட் பல்கலைக் கழகமும் பற்றிமாகரனும்

கோட்டை என்பது மதில் குழந்த அரண்: வீரத்தலைவர்களின் உறுதி வாய்ந்த வதிவிடம்: உன்னதமான கண்கவரும் மாளிகையை நடுவணதாகக் கொண்டிருக்கும். போர் வீரர் மறைந்திருந்து, கோட்டையை முற்றுகையிடுவோரைப் பீரங்கி, துவக்கு முதலியவற்றால் தாக்குதற் காய் மதிலின் திடையிடையே துளைகள் அமைக்கப்பட்டிருக்கும். பகைவர் நுழையாதவாறு உள்மதிலுக்கும் புறச்சுவருக்கும் திடையே அகழி உருவாக்கப்பட்டிருக்கும். கோட்டை மதில் நடுவே நுழை வாயிலில் பலம் வாய்ந்த கதவுகள் கிடப்பட்டிருக்கும். நெருக்கடிக் காலங்களில் வெளியிலிருந்து செய்தி கொண்ட வோர் உள்நுழைதற்கான கிரகசீய நுழைவாயிலும் உண்டு. படைவீரர் பதுங்கியிருக்கவும் பகைவர் உள்நுழைகையில் திடீர்த் தாக்குதல் நடத்தவும் மாளிகைக்கும் கற்று மதிலுக்கும் திடையே சுருங்கைப் பாதைகள் கிருக்கும்.

எக்பதின் புராதன வரலாற்றுக் காலம் தொடக்கம் இத்தகைய கோட்டைகள் இலகைங் கஷும் ஆட் சீயாளர் க் கு அரண்களாய் அமைந்து வந்துள்ளன. அரணின் தின்ற யமையாமை பற்றித் திருக்குறளிலே ஒர் அதிகாரமே இள்ளது. ஆனால் வான் வழித்தாக்குதலும் கடல் வழித் தாக்குதலும் நவீனமயப் படுத் தப்பட்டுத் தரைவழித்தாக்குதல் தன் முதன்மையை கிழந்தபின் கோட்டையும் அரணும் பயனற்றுப் போயின என்பது பேராசிரியர் மு.வரதராசனாரின் கருத்து (திருக்குறள் அல்லது வாழ்க்கை விளக்கம்).

வீரத் தியாகி திலீபன் யாழ்ப்பாணக் கோட்டையைத் தமிழரின் அடிமைச் சின்னம் என கிடித்துரைத்து வந்ததன் பயன் அது கிருந்த கிடம் கின்று சூரியப்பிரதேசம்!

வின்சர் கோட்டை

திவ்வாறு நான் நீட்டி முழுக்கி ஏழுதியதன் காரணம் நான்; பெண்களும் ஆண்களுமான ஒரு சில சகாக்களுடன் வின்சர் கோட்டையைத் (Windsor Castle) தரசிக்கச்சென்ற விமர்சனையைக் கூறுவதற்குத்தான்!

காலை ஒன்பது மணி. லண்டன் மாநகரின் மீது கதிரவன் தன் கதீர்களைப் பரப்பி கிளிவெயில் மூலம் அந்நகர மக்களுக்கு கின்பம் வழங்கிக் கொண்டிருந்த வேளை. வின்சர் கோட்டையின் முன்னரங்கில் வட்டமாயிருந்த மைதானத் தைச் சுற்றிவர கிடப்பட்டிருந்த சாய்மனையோடு கூடிய கிருக்கைகளிலே பெரும்பாலும் முதியவர்களான பெண்களும் ஆண்களும் அமர்ந்திருந்து வெயில் தரும் கின்பத்தைச் சுவைத்துக் கொண்டிருந்தார்கள்.

வெள்ளையும் கறுப்பும் பொதுநிறமும் வாய்ந்த பல்லின மக்கள் பெருமளவு தினைஞர்களும் நடுத்தர வயதினரும் ஜஸ்கிறீம், நொறுக்குத்தீன் வாயர்களாய் வீதியைங்கும் நிறைந்து அஸ்குமிஸ்கும் போயும் வந்தும் கொண்டுமிருந்தார்கள். கிவர்களில் ஒரு பகுதியினர் வின்சர் கோட்டைத் தரசனத்துக்கென்றே வந்தவர்கள். குறிப்பிட்ட

சில மாதங்களிலேயே வின்சர் கோட்டை பார்வையாளர்களுக்குத் திறந்து விடப்படுமாம். அந்தச் சில மாதங்களில் ஒரு மாதந்தான் நாங்கள் சென்றிருந்த மாதம். அதனாலேதான் அந்தச் சன எந்தெல்லையில் என்னுடன் வந்தவர்கள் பிரத்தானிய வாசிகளாய் மாறிப் பத்தாண்டுக்கு மேலாகிவிட்ட போதிலும் வின்சர்க் கோட்டைத் துரிசனம் அவர்களுக்கு கிடுவே முதல் தடவை. எனவே அவர்களின் உற்சாகத்துக்கும் ஆர்வத்துக்கும் குறைச்சலே இல்லை.

ஆனால்.....

குன்றில் அமைந்த வின்சர் கோட்டை மீது ஏறிச் செல்ல வேண்டும். அது என்னால் கியலாத காரியம். ஞானத்திற்கு நான் கோட்டையின் படிகளில் ஏறழுடியாகு என்று தெரிந்துடேட்டது.

“சரி. கோட்டையை உள்ளே சென்று பார்ப்பதை கிண்ணாரு நாளைக் கு வைத்துக் கொள்வோம். பதிலாக ஒக்ஸ் போட் பல்கலைக்கழகம் போவோம்”. ஞானம் கூறியதை எங்களோடு வந்தவர்கள் அரை மனத்தோடு ஏற்றுக்கொண்டார்கள். பாவும்! அவர்களின் ஏமாற்றத்தை எண்ணிக் கவலைப்படுவதைத் தவிர வேறு வழியில்லை.

எனினும் ஒக்ஸ் போட் பல்கலைக்கழகம் செல்வதென்ற ஞானத்தின் முடிவு என்வரையில் மிகுந்த மகிழ்ச்சியைத் தந்தது.

போகும் வழியில் என் மாணவரும் ஒக்ஸ் போட் பல்கலைக்கழகச் செயல்வையில் மூட்வலுவராய்ப் பணிபுரிபவருமான பற்றிமாகரனுக்கு எங்கள் வருகையைக் கைத்தொலைபேசி மூலம் அறிவித்தோம். (செல்போன் என திலங்கையில் வழங்கும் தொலைபேசிக்கு ஸண்டனில் கைத்தொலைபேசி (Hand phone) என்றும் நடமாடும் தொலைபேசி (Mobile phone) என்றும் கிரு பெயர்கள் வழங்குகின்றன.)

என் குரலைக் கேட்டதும் அதிர்ச்சியும் பெருமகிழ்ச்சியும் அடைந்த பற்றிமாகரன் “வாருங்கள் சேர் உங்களைக் காண்பதில் பெரு மகிழ்ச்சி அடைவேன். வீட்டிலேயே உங்களுக்காகக்

காத் திருக் கிறேன்” என்றார். முகவரியையும் சூறினார் குறித்துக்கொண்டோம்.

ஓக்ஸ்போட் பல்கலைக்கழகம்

கல்லூரிகள் சமய நிறுவனங்களாலோ, தனியாராலோ நடத்தப்பட்ட காலத்தில் அவற்றில் படிப்பதற்கான கட்டணம் செலுத்த முடியாது தமிழ்ப்பாடசாலையிலே “சுயபாசைக் கல்வியைக் கற்றவன் நான். பாடசாலைக் கல்வி சகலர்க்கும் இவைசமாய் முக்கப்பட்ட பொழுதுதான் (1946) கல்லூரிப் படிகளில் கால் வைக்கும் பேறு” எனக்குக் கிடைத்தது.

இத்தகைய எனக்கு ஓக்ஸ்போட் பல்கலைக் கழகத்தினைத் தரிசிக்க முவல் ஏற்பட்டதேன்? வாழ்க்கையின் அல்லது காலத்தில் வரலாற்றுப் புகழ் பெற்ற அந்த மாபெருங் கலைக் கோயிலைத் தரிசிக்க நான் ஏக்கம் கொண்டதேன்?

ஓக்ஸ்போட், கேம்பிரிஜ் போன்ற ஐரோப்பிய பல்கலைக் கழகங்கள் பற்றிய தகவல்களை வாசித்தும், கேட்டும் அறிந்தும் உலகப்புகழ் பெற்ற பலர் அங்குக் கற்ற மாணவர்கள் என்று தெரிந்தும் வைத்திருந்த எனக்கு அவற்றின் நிறுலில் ஒதுங்கீக் கண்டு களிக்க வாய்ப்புக் கிடைத்துதென்றால் அது சாதாரணமான பாக்கியமாக எனக்குத் தோன்றவில்லை. வண்டன் வந்ததில் கிடைத்துபெறும் பயன்களிலே கிவற்றினைத் தரிசிப்பது போன்றதொன்று வேறில்லை என்ற நினைவே ஓக்ஸ்போட் சென்று கொண்டிருக்கையில் எனக்கு உண்டாயிற்று.

“ஓக்ஸ்போட் பல்கலைக்கழகம் ஐரோப்பிய பல்கலைக் கழகங்களில் மிகவும் பழையையானது. பல கல்லூரிகளைத் தண்ணுள் அடக்கி விளங்கும் கிதன் முதற் கல்லூரி கி.பி 1249 இல் நிறுவப்பட்டது. நிலச்சவீகரிப்பால் பெரும் பாதிப்புக் குள்ளான கிப் பல்கலைக்கழகம் சீர்திருத்த காலத்தில் (Reformation) எலிசபெத் மகாராணியால் 1571 இல் புனருத்தாரனம் செய்யப்பட்டது. உன்னதமும் பழையையும்

வாய்ந்த 32 கல்லூரிகளோடு பொட்டிலயன் நூலகமும் (Bodlain library) இப்பல்கலைக் கழகத்துக்கு மகிழ்ச் சேர்ப்பதாகும். இந்த நூலகம் 1946 இல் விரிவாக்கம் பெற்றபோது அங்கிருந்த நூல்களின் தொகை 5 மில்லியனாகும். (இன்று இந்த எண் ணிக்கை கிள்ளும் பல மடங்காய் வளர்ந்திருக்கும் என்பதற்கு ஜயமில்லை) திவர்றைவிட திறையில் கலாசாலை (Divinity School) ஷல்டோன்கியன் நாடக அரங்கம் என்பனவும் குறிப்பிடத்தக்கன. மதக் கூட்டத்தின்; (Congregation) ஆரூபகைக்குட்பட்ட ஒக்ள்போட் பல்கலைக் கழகம் முதுமாணி, கலாநிதிப் பட்டங்கள் வழங்குகின்றது. கழகத்தின் பொதுக் கருமங்கள் யாவும் செயல்வை மூலம் நடத்தப்படுகின்றன எல்லாமாகப் பத்தாயிரம் மாணவர் வரை பங்குக் கற் கிறார்கள். (Hutchinson's New 20th century Enclopediy 1962)

மேற்குறித்த கலைக்களஞ்சியம் வெளியாகி முப்பத்தைந் தாண்டுகளாகி விட்டன. இன்று மாணவர் தொகை நீச்சயமாக கிரு மடங்காகியிருக்கும் என்பது எனது கணிப்பு. என்பத்தொரு துறைகள் இன்று கிஸ்கு அறிமுகப்படுத்தப்பட்டுள்ளன என்று பற்றிமாகரன் சொன்னார்.

“எனது கல்லை மீது ‘தமிழ் மாணவன்’ என எழுதுக “என்றுரைத்த ஜி.யு.போப் (திருவாசகம், நாலடியார், சங்கப்பாடல்கள் பலவற்றை மூங்கிலத்தில் மொழி பெயர்த்தவர்) கற்பித்த பலியல் (Buliol College) உட்பட ஒக்ள்போட் கல்லூரிகளின் வளாகங்களிலே நடந்த பொழுது என்ன அறியாமலே மனத்தில் பூரண நிறைவு உண்டானதைச் சொல்ல வார்த்தைகள் தில்லை.

அளவினால் மட்டுமன்றிக் கல்வி விரிவாலும் உண்ணதமும், பிரமாண்டமும் பெற்ற கட்டடங்கள் புராதனப் பெருமையையும் அக்காலக் கட்டடக் கலையின் மாட்சியையும் தாங்கி நிற்பது மிகுதியும் பாராட்டத்தக்கதாகும்.

நாங்கள் சென்றிருந்த நாள் பட்டமஸ்பி (Graduation) நாள். பட்டம் பெற்றோர் தத்தமக்குரிய அங்கிகளை அணிந்து அங்கும் கிஸ்கும் போவதும் வருவதுமாயிருந்தார்கள். ஆண்களும் பெண்களும் கைகோத்தும் ஒருவரை ஒருவர் அணைத்தும் சென்ற காட்சி கண்களுக்கு வீருந்தாயிற்று.

ஆங்காங்கு அவர்கள் புகைப்படம் எடுப்பதற்குத் தடையாய் விடுவோமோ என்ற அச்சத்தால் அடிக்கடி “சொற்”(SOTG) சொல்லிக்கொண்டு நடந்தோம்.

கு.யோ.பற்றிமாகரன்

வழியில் பற்றிமாகரனுக்கு அறிமுகமான முதாட்டி ஒருவர் என்னயும் என்முதுமையையும் வினோத உடையையும் அவதானித்தவர், பற்றிமாகரனை நோக்கி, “கிவர் உமது அப்பாவா?” என்று வினாவினார்.பற்றிமாகரனோ“இல்லை, இல்லை. கிவர் கிளங்கைப் பல்கலைக்கழகம் ஒன்றில் விரிவுவரையாளர்” என்றதும் முதாட்டி வியப்புடன் (?) எனக்கு கைலாகு தந்து மகிழ்ச்சி கூறி அப்பாற் சென்றார். அவர் சென்ற பின் “பற்றிமாகரன், என் திந்தப் பொய் உமக்கு?” என்று சீரிது அதட்டலாகக் கேட்டபொழுது அவர், கம்மா கிருங்கோ சேர் உங்களை விரிவுவரையாளர் என்று சொன்னதும் அந்த முதாட்டி அளித்த மதிப்பைப் பார்த்தார்களா? “பொய்மையும் வாய்மை இடத்து” என்று அவர் அவிந்துவிட நான் மௌனமானேன்.

திந்த கிடத்தில் பற்றிமாகரன் பற்றிச் சில சொல்ல வேண்டும். சம்பத்திரிசியார் கல்லூரியிலே மூச்சியராகவும் விவசாயத் தினைக்களத்தில் அலுவலராகவும் சேவை புரிந்த கிவர். விவசாய டிப்ளோமாவோடு வெளிவாரி மாணவராய்க் கலைமாணிக்கும் மூயத்தும் செய்தவர். அக்காலத்திலும் பின்பு எம்.ஏ.கற்ற காலத்திலும் என்னிடம் தமிழ் பாடத்தவர். பல்துறை வீற்பன்னர். சுதந்திரமான சிந்தனையாளர். தாய்க்கு ஒரே மகனான கிவர் தாய் கிறந்ததும், தமது பட்டதாரி மனைவியோடு கிந்தியா சென்று பின் அங்கிருந்து வண்டனுக்குப் புலம் பெயர்ந்தார். எங்கிருந்தாலும் என்னில் அபிமானம் வைத்து

அவ்வப்போது குடித்தொடர்பு கொள்ளும் பற்றிமாகரன் ஒக்ஸ்போட் பல்கலைக் கழகத்தின் எம். ஏ., எம்.எஸ்.ஸி. பட்டங்கள் பெற்று (முன்னர் நான் சொன்னபடி) அப்பல்கலைக் கழகத்திலேயே பணிபுரிகிறார்.

பற்றிமாகரனின் புண்ணியத்தால் பல்கலைக் கழகத்தைச் சுற்றிப் (வெளிப்புறங்களைத்தான்) பார்த்ததோடு அவர்ன் வீருந்தாளியாக மதியபோசனமும் அருந்திப் பிற்பகல் வீடு (லண்டன்) திரும்பினோம்.

அலிஸ் குர்க்கை மூலமைத்தில் எனது “இலக்கியக் கருவுலம்” வெளியிட்டு விழாவில் நூல் பற்றி ஒய்வுரை நிகழ்த்தியவரும் பற்றிமாகரன் என்பதை நன்றியுடன் நினைவு கூர்கின்றேன்.

தம்மைப் பிடித்திருந்த கடுமையான தொய்வு வியாதியையும் பொருட்படுத்தாது வருகைதந்து சீறந்த முறையில் ஒய்வுரை நிகழ்த்தியதை எவ்வாறு மறப்பேன்?

திடுக்கிடும் செய்தி.

வரலாற்றுப் பெருமையும், உயர்கல்வியின் உண்ணதமும் உலகப் புகழும் வாய்ந்ததாயினும் சந்திரனுக்கு உள்ள களங்கம் போல ஒக்ஸ்போட் பல்கலைக் கழகத்திற்கும் களங்கம் உண்டு என்பதற்குப் பற்றிமாகரன் கூறிய திடுக்கிடும் செய்தி சீறந்த எடுத்துக்காட்டு.

பகல்லே கலையரசீ குடிகொண்டு சீறந்திடும் பல்கலைக்கழக வீதிகள் கிரவு வேளைகளில் மாணவ மாணவியரின் களியாட்டக் களங்களாய் மாறிவிடுகின்றன. காவல்துறையினர் தலையிடுமளவிற்கு விரசங்களும், கேள்க்கைகளும் எல்லை கடந்து விடுகின்றன.

வளர்முக நாடுகளிலேதான் கித்தகைய சீரழிவுகள் என்றால் வளர்ந்து, வளமும் மதிப்பும் உச்சத்தில் பெற்ற ஒரு நாட்டின் நிலையும் கிது தானா?

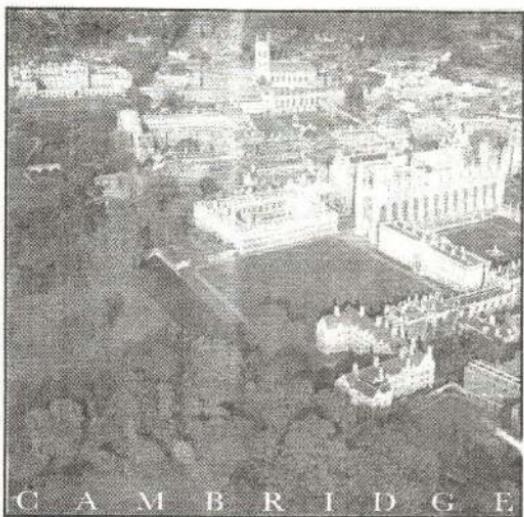
“ கிருவே றுலகத் தியற்கை திருவேவு
தெள்ளியர் ஆதலும் வேறு “

(திருக்குறள் 37.4)

என்ற திருக்குறள் ஏக்காலத்துக்கும் எல்லா மக்களுக்கும் பொருந்தும் என்பதற்கு ஒக்ஸ்போட் பல்கலைக்கழக மாணவ மாணவியரும் தம் நடத்தைகளால் எடுத்துக்காட்டுகள் ஆகின்றனரோ என்று கேட்கத் தோன்றுகின்றது. மனிதனை உயர்த்துவது அவன் பெற்ற கல்வி மட்டுமல்ல, பாரம்பரியமாக அவன் பெற்றவரும் பண்பாடுகளுமே என்பதை தின்றைய கிளைஞர் உலகு, அது எச்சுழலில் வாழ்ந்தாலும் சரி அவசியம் அறிந்து கொள்வது விரும்பத்தக்கதாகும்.

**கேம்பிரிஜ் பல்கலைக்கழகத் தேவாயை முன்பு
நாலாசிரியர்**

கேம்பிரிஜ் பல்கலைக்கழகம்

7. கேம்பிரிஜ், லண்டன் பல்கலைக்கழகங்கள்

ஒக்ல்போட் பல்கலைக்கழகத்தை நினைக்கும் போதில்லாம் எதனோடு கிணைந்து நினைவுக்கு வரும் பல்கலைக்கழகம் கேம்பிரிஜ் (Cambridge). இந்தியப் பிரதமர் ஐவகர்லால் நேரு, தமிழ்க் காங்கிரஸ் தலைவர் ஜி.ஜி.பிான்னம்பலம், திலங்கைப் பல்கலைக்கழகத்தின் முதல் துணைவேந்தர் சேர்.ஐவர் ஜென்றிஸ்ஸ் முதலாம் புகழ் படைத்த பலரும் கற்ற உயர் கலைப்பிடிம் அது. ஒக்ல்போட்பல்கலைக்கழகத்தைப் பார்த்த கண்கள் கேம்பிரிஜ்பல்கலைக்கழகத்தைக் காணாவிடில், அவை புண்களே என்ற எண்ணம் உள்ளத்தை அறித்துக் கொண்டேயிருந்தது. என் ஏக்கத்தினைப் புரிந்து கொண்ட நூனம், ஒருநாள் என்னை அங்கு அழைத்துச் சென்றான்.

கேம்பிரிஜ் பல்கலைக்கழகம்

ஐரோப்பாவின் பழைமை வாய்ந்த பல்கலைக்கழகங்களில் கேம்பிரிஜ் பல்கலைக்கழகமும் ஒன்று. அதன் முதற் கல்லூரி

1280க்கும் 1284க்கும் இடையில் தொடங்கப்பட்டது. இப் பல்கலைக்கழகத்தின் பெயரளவிலான மேலாளர் வேந்தர் (Chancellor) எனப்படுவார். பல்கலைக்கழக அனைத்து நிருவாகத்திற்கும் தலைமை தாங்குபவர் துணைவேந்தர். (Vice Chancellor). பல்கலைக்கழக இணைப்புக் கல்லூரிகளின் தொகை முப்பது (1968 இல்) ஒவ்வொரு கல்லூரியும் மண்டபம் (Hall) எனவும் வழங்கும். ஒவ்வொன்றும் கூட்டுத்தாபன அமைப்பில் தியங்குகின்றது. அவை தத்துமக்களைப் பெருமளவு சுதந்திரத்துடன் தியங்குவன். கல்லூரித் தலைவர் “மாஸ்டர்” (Master) எனப்படுவார். திவருடைய செயற்பாடுகளில் உதவவோர் சான் ரோர் (Fellows) ஆவர். 1968 இல் கிப்பல்கலைக்கழகத்தில் 9000 மாணவர்களும், 1000 மாணவியர்களும் கற்றனர். (இன்றுள்ள எண்ணிக்கை பெருமளவு கூடியிருக்கலாம்.)

“நாய்கள் அனுமதிக்கப்படமாட்டா” என்ற வீளம்பறப்பலகை தொங்கும் நுழைவாயிலைக் கடந்து உள் நுழைகின்றோம். சில மீற்றர் தொலைவு கடந்ததும் சிற்றாறு ஒன்று எதிர்ப்படுகின்றது. அதன் மேலுள்ள பாலத்தில் நடந்து செல்கின்றோம். சிற்றாற்றில் சிறிய படகுகளில் (பல்கலைக்கழக மாணவராயிருக்கலாம்) இளைஞர்களும், யுவதிகளும் உலாப் போவது ஆனந்தக் காட்சி. தெளிந்த நீலநீர் நீரிலே கரையோரத்து மரம், செடி, கொடிகள் தமது நிழலை விழுத்தி அழுகு சேர்க்கின்றன.

கலகலவிவன்று நகையும் கும்மாளமுமாக அவர்களுக்கே உரிய குதாகல உரையாடலுடன் மாணவ, மாணவியர் விரைவாக வந்து எதிர்ப்படுகின்றனர். முன்பின் அறியாத எமக்கு ஒரு முறுவல் முலமாகவோ, நல்வாவ, நற்காலை என்ற வாழ்த்துக்களாலோ தமது பண்பாட்டை வெளிப்படுத்துகின்றனர். எமக்குப் பின்னால் வருவோர் எம்மை விலகிச் செல்ல “மன்னிக்கவும்” என்ற பதத்தையும் விலகியதும் “நன்றி” என்ற பதத்தையும் கையாள்வதில் தாராளம் காட்டினர்.

எங்களுடன் வந்த ஜந்து வயதுச் சீறுவன் ஹசன் வயதிலும் கூடிய விவேகமும், குறும்பும், சேட்டையும் மிக்கவன். கிவற்றோடு கொள்ளையழகும் கொண்டவன். சிரத்தும், குதித்தும், சீணுங்கியும் தாயாரின் கைகளைப் பிடித்துத் தொங்கியும், அவ்வப்போது எதிர்ப்படுவோரைத் தொட்டும், சிரத்தும் மழலை பேசியும் மருட்டியதை மாணவர் சீலர் கிரசித்ததற்கு அறிகுறியாக அவன் நாடியைத் தடவியும் தோலில் தட்டியும் சென்றனர். குழந்தை என்றால் அதில் மயங்காத எவரும் கில்லை என்ற உண்மை அவ்வேளையில் எங்களுக்குப் புலனாயிற்று.

சுற்றுச் சூழல் நிலை

ஓக்ஸ்போட் பல்கலைக்கழகம், கேம்பிரிஜ்ஜிலும் காலத்தால் முத்தகாயினும், அதன் சூழல் கின்று நகரமயமாக்கப்பட்டுவிட்டதால் நாலாபுறமும் வீதிகளும், மக்களும் அவர்களின் தேவைகளை நிறைவெய்யும் வணிக நிறுவனங்களுமாய் மூர்வாரம் மிக்குத் தனக்குரிய அமைதியை கிழந்திருப்பதைக் காணக்கூடியதா யிருக்கின்றது.

ஒன்னால் கேம்பிரிஜ் அப்படியல்ல. அதன் மேற்குத் திசையிலும், கிழக்குத் திசையிலும் பிரதான வீதிகள் உள்ளன. பல்கலைக்கழகத்துள் நுழைந்ததும், சந்தடியே அற்ற அமைதியே கோலோச்சுகின்றது. பழையையின் சின்னங்களாய் வெள்ளையடிக்கப்படாத பழுப்படைந்த சுவர்களோடு கூடிய பாரிய கட்டடங்கள். அவற்றை இடைநிதி கொண்டு செல்லும் மிக ஒடுங்கிய பாதைகள். கல்பரவிய அச்சீரு வீதிகள் மூங்காங்கே வெடிப்புக்கள் கண்டு, தமது பழையையைப் பறைசாற்றிக் கொண்டிருக்கின்றன.

மாணவர்கள் கூடுதலாக மிதிவண்டிகளையே பயன்படுத்தக் கண்டேன். ஒடுங்கிய பாதைகளில் எங்களை விலத்திச் செல்வதில் அவர்களுக்குச் சீறுச்சீறு சிரமம் ஏற்பட, முட்டியும் முட்டாமலும் விலகியபடி அசட்டுச் சீரிப்புடன் அவர்கள் சென்றமை எமக்கு உள்ளுக்குள் சீரிப்பையே ஏற்படுத்தியது.

கல்லூரி மண்டபங்களைக் கடந்து பிரதான வீதியை வந்தடைகிறோம். கேம்பிரிஜ் பல்கலைக்கழகத்தின் பூரணமான அழகினை

நாம் கடந்து வந்த மண்டப வரிசைகளும், பிரமாண்டமான தேவாலயமும் கூறாது கூறுகின்றன.

பாதையின் ஒரு புத்திலோன் வணக் நிறுவனங்கள், மறுபக்கம் கிடுப்புயரமான கிரும்புவேலி, நடைபாதை, நடைபாதையின் ஒரு புத்தே சாய்மணைகளோடு கூடிய நீட்டு வாங்கில்கள். வாங்கில்களிலும் நடைபாதையிலும் ஆஸ்காங்கே பலர் அமர்ந்து உரையாடுகின்றனர். கிளம் சோடிகள் ஒருவரை ஒருவர் கட்டித்தழவீ மெய்ம்மறந்து முத்தமிடும் காட்சிகளும் கண்டோம்.

லண்டன் பல்கலைக்கழகம்

கி.பி. பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின தொடக்கத்தில் யாழ்ப்பானம் வட்டுக்கோட்டை செமினரி, வெஸ்லியன் மிஷன் பாடசாலை (இன்றைய மத்திய கல்லூரி) கொழும்பில் ஹோயல் கல்லூரி, கண்டியில் றினிற்றி(Trinity) கல்லூரி என்பனவும், நடுப்பகுதியில் சுன்னுக்குளி பரி.யோவான் கல்லூரி, சுன்னுக்குளி மகளிர் கல்லூரி, வேம்படி மகளிர் கல்லூரி, சம்பத் தீர்ச்சியார் கல்லூரி, கொழும்பில் புனித தோமஸ்(St.Thomas) கல்லூரி, புனித பீட்டர் கல்லூரி(St.Peters) முதலியனவும், பிற்காலங்களில் யாழ்.இந்துக்கல்லூரி, கொழும்பு ஒனந்தாக் கல்லூரி என்பனவும் ஆஸ்கிலக்கல்வியை உள்குவித்து வளர்த்தன. கேம்பிரிஜ் பல்கலைக்கழகம், லண்டன் பல்கலைக்கழகங்களுக்கு இடைநிலை வகுப்புக்களுக்கான (Junior/Senior matriculation) தேர்வு நாடிகளை அனுப்பிச் சித்திபெற வைத்தன. கிவ்வாறு சித்தியடைந்தோர் தமது உயர் கல்வி பெறச் சென்னை, கல்கத்தாப் பல்கலைக்கழகங்களுக்கும் அரசுப் புலமைப்பரிசீல் பெற்றோர் கேம்பிரிஜ், ஒக்ஸ்போட் பல்கலைக்கழகங்களுக்கும் சென்று பட்டதாரிகளாய் நியாயவாதிகளாய் வைத்தியர்களாய், பொறியியலாளர்களாய் மீண்டனர். கிவர்கள் சமுகத்தில் உயர் மதிப்பையும், பொருளாதார வளத்தினையும் பெற்றுச் சீரந்தனர்.

லண்டன் பல்கலைக்கழக வெளிவாரிப் பரீட்சை

கிருபதாம் நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதியிலே திலங்கைப் பல்கலைக் கழகக் கல்லூரி தொடங்கியிப்பாருது முற்கூறிய போக்கும் வரவும் சற்றுக் கட்டுப்பட்டன. பல்கலைக்கழகக் கல்லூரியிலுமாகப் பல்கலைக்கழகக் கலை, விஞ்ஞானப் பாடங்களுக்குக் கற்பித்தல் நீகழ்ந்தது. அதே சமயம் வெளிவாரி மாணவர்களாயும் வட்டுக்கோட்டை யாழ்ப்பாணக் கல்லூரி போன்றவற்றில் கற்று கலை, விஞ்ஞான மாணிப்பரீட்சைகளுக்குத் தோற்றிச் சீத்திபற்றோரும் பலர் லண்டன் பல்கலைக்கழக வெளிவாரிப் பட்டப் பரீட்சைகள் அறுபதுகளிலும் தொடர்ந்தமை குறிப்பிடத்தக்கது. திலங்கைப் பல்கலைக்கழகமும் தொடர்ந்து வேறு பல்கலைக்கழகங்களும் தோன்றப் பெருமளவு மாணவரை உள்ளர்க்கக் கூட தொடங்கிய பின்னரே லண்டன் பல்கலைக்கழக வெளிவாரிப் பரீட்சைகள் ரிடுக்தப்பட்டன. எனினும் லண்டன் பல்கலைக்கழகப்பட்டம் பெற்ற ஒரு பரயப்பரை அன்று தொட்டு கிணறுவரை (கிணறும் முதியோராய் லண்டன் பட்டதாரிகள் சீலர் எம்மிடையே வாழ்ந்து வருகின்றனர்.) நெஞ்சை நிர்த்தி நால்கள் லண்டன் பட்டதாரிகள் என்று நீயாயமான முறையில் பெருமையடித்ததும், அடிப்பதும் சுவாரசியமான ஒரு கதை.

எனவே லண்டனில் கிருந்த வேளையில், லண்டன் பல்கலைக்கழகத்தையும் தரசீக்க எனக்கு ஆவல் உண்டானதில் வியப்பில்லை. என் ஆவலை நிறைவு செய்ய உதவியவர் என் அன்பு மாணவர் கி.பத்மநாபஜயர், லண்டன் பல்கலைக் கழகத்தில் கல்விவடியலிலே கலாந்திப் பட்டத்திற்கு ஆய்வு செய்து வரும் தமது நன்பரான மதன்மோகன் என்பவரை ஒழுங்கு செய்து, அவரின் வழிகாட்டலில் ஜூர் என்னை அனுப்பிவைத்தார்.

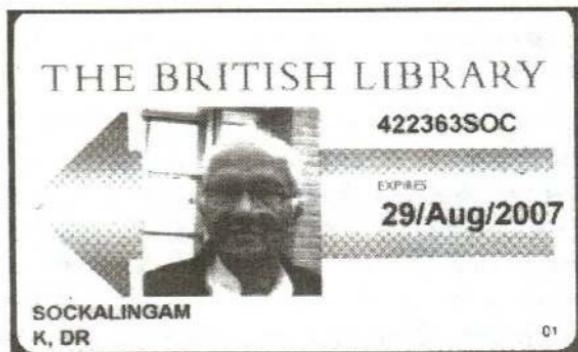
“லண்டன் பல்கலைக்கழகக் கல்லூரி சமயச்சார்பற்ற உயர் கல்வி நிறுவனமாக 1826 கில் தேர்வுகள் நடாத்திப் பட்டம் வழங்கும் அதிகாரபூர்வமான ஒன்றாகச் சாசனம் செய்ய ப்பட்டது. 1878கில் பெண்கள் எல்லாத் தேர்வுகளுக்கும் தோற்ற அனுமதி வழங்கப்பட்டனர். 1900 கில் பரீட்சை நிறுவன நிலையிலிருந்து முன்னேறி லண்டன் கல்லூரிகள் பலவற்றையும் கிணைத்துப் பல்கலைக்கழகத் தரத்தை அது அடைந்தது. கிப்பல்கலைக் கழகத் தோடு கிணைக்கப்பட்ட கிருபது மருத்துவக் கலாசாலைகள் (Medical Schools)அரசர்கல்லூரி (King's College), விஞ்ஞான தொழில் நுட்ப உயர் நிலைக் கல்லூரி (Imperial College of Science and Technology) லண்டன் பொருளாதாரக் கலாசாலை (London school Of Eco

nomics), கீழ்த்திசை அயரிக்கப் படிப்புக்களுக்கான கலாசாலை (School of oriental and African studies), மேரி மகாராணிக் கல்லூரி, பேக்பெக் (Berkbeck) கல்லூரி என்பனவற் றோடு பெண்களுக்கான முன்று கல்லூரிகளும் உள்ளன. (1968 கில் உள்ள நிலை) கிடே ஆண்டில் 31,500 உள்வாரி மாணவரும், 30,000 வெள்வாரி வாணவரும் இங்கு பயின்றனர். கின்று கித் தொகை மேலும் அதிகரித்திருக்கலாம். அல்லது குறைந் திருக்கலாம். என்ன வழிகாட்டிச் சென்ற மதன் மோகன் 17,000 மாணவர் உள்ளனர் என்றார்.”

நாங்கள் சென்ற பொழுது, கீழ்த்திசை, அயரிக்கப் படிப்புக்கள் கல்லூரி மண்டபத்தில், பட்டம் பெற்று வெளியேறும் மாணவர்கள் வழங்கும் வீருந்துக்கான ஒயத்தங்கள் நிகழ்ந்து கொண்டிருந்தன. தளபாடங்களை ஒழுங்கு படுத்தல், மேசை வீரப்புக்கள் வீரித்தல் என்பவற்றில் பட்டதாரிகள் மும்முரமாக ஈடுபட்டிருந்தனர்.

மங்கல் சீவப்பு வர்ணம் தோட்டப் பெற்ற வைத் திய பீடக்கட்டங்களுக்கு முன்னாலுள்ள மாணவர் ஒன்றியக் கூடத்தைக் காட்டிய பொழுது எனக்கு மலைப்பு ஏற்பட்டது.

யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக் கழகத்தின் நீர்வாகப் பிரிவுக்கான பிரதான மண்டபத்திலும் பெரியதாய் கிருமாடிகள் கொண்டதாய் அது காட்சி தந்தது!

The British Library

பிரித்தாரிய நூலகத்தினை ஜந்தாண்டுகள் ஆய்வுக்குப் பயன்படுத்தலாம் என எனக்கு வழங்கிய அங்கத்துவ அட்டை.

மார்க்ஸின் சிலை

8. கார்ல் மாக்ஸின் கல்லறை.

“ஓரு சிலருக்கு அவன் ஓரு பேய், மாணிடநாகரிகத்தின் பரமவிரோதி, குழப்பத்திற்கெல்லாம் அரசன், வேறு சிலருக்கு அவன்ஓரு தீர்க்கதாரி, மாணிடசமுதாயத்தைப் பிரகாசமுள்ள எதிர்காலத்துக்கு அழைத்துச் செல்லும் அன்பு நிறைந்த தலைவன்...ஓரு பகுதி அவனைச் சபிக்கிறது. மற்றிரானு பகுதி அவனை ஜபிக்கிறது.” அவன் யார்?

“தான் என்பதை மறந்து வாழ்ந்த போதிலும் அகம்பாவம் பிடித்தவனென்று ஆயுள் முழுவதும் தூஷிக்கப்பட்டவன்’ ‘தலைமைப் பதவீக்கு எப்பொழுதும் ஆசைப்படாத போதிலும் எந்தக் கூட்டத்திலும் தான் கிட்டதே சட்டமாக்கியவன். உழைத்து வாழ் வோரைக் கண் டு கிரஸ் குவதும் உழைப் பில் லாமல் ஊதியம் பெறுவோரைக் கண் டு கிறுகுவதுமாகிய மனம் படைத்தவன்...”

அவனே கார்ல் மாக்ஸ் (1818-1883)

புதிய உலகம்

‘கார்ல் மாக்ஸ்’ வரலாற்று நூலின் ஆசிரியர் வெ.சாமிநாதசர்மா. கம்பீரம், கவர்ச்சி நிறைந்த சீத்திரிபு, வனப்பு நிறைந்த சொல்லாட்சி, உயிர்த்துடிப்போடு கூடிய உரைநடை, கடினமான கருத்தையும் தெளிவிடன் விளக்கிடும் உத்தி என்பனவெல்லாம் ஒன்றுகூடிய அவர்கள் ஆற்றல்களுக்கு அடிமையாகி அக்காலத்தில் ‘கார்ல் மாக்ஸ்’ நூலைப் பல தடவைகள் படித்தேன். சீருக்கைகள், நாவல்கள், அற்புதக் கதைகள் திதிகாச புராணக்கதைகள் ஆகியவற்றுக்கே ஆட்பட்டிருந்த எனக்கு, வெ.சாமி நாதசர்மாவின் நூல்கள் (சோவியத்ருஷ்யா ரூஸோவின் ‘சமுதாய ஒப்பந்தம், சன்யாட்சென்னின் ‘இனி நாம் செய்ய வேண்டுவது யாது?’), கிரேக்க நாட்டு வரலாறு) புதிய உலகம் ஒன்றினையே என்றும்பு திறந்துவிட்டன.

கார்ல் மாக்ஸ் பிறவிப் போராளி. மகத்தான சீந்தனையாளன். அவனுடைய நெருங்கிய நண்பன் பிரட்டிக் ஏங்கல்லஸ் சொல்லியாங்கு, “மனிதன் எப்படி வளர்ச் சீயடைந்தான் என்பதை டார்வின் கண்டுபிடித்தான்.” மானிலூதியின் சரித்திறம் எப்படி எப்படிப் படிப்படியாக வளர்ந்தது என்பதை மார்க்ஸ் கண்டு பிடித்தான். (வெ.சா., கார்ல் மார்க்ஸ் 152) தனது உயிரையும் உடலையும் உருக்கப் புதுஞ்செய்து கார்ல்மாக்ஸ் உருவாக்கிய ‘பிழகுனம்’ என்ற நூல், பொதுவுடமைத் தத்துவத்தினை உலகிலுக்கு வழங்கியது. அவனும் ஏங்கல்சும் தயாரித்த பொதுவுடமை ‘அறிக்கை’ தொழிலாள வர்க்கத்தினைக் கிளர்ந்துதழுவதைத்தது. கிவற்றினால் தூண்டப்பெற்று ருஷ்யாவிலும் சீனாவிலும் நடைபெற்ற புரட்சிப் போராட்டங்கள் அந்த நாடுகளின் அத்திபாரத்தையே புரட்சிப் புதியனவாய்ச் சமைத்தன. மாக்ஸின் கல்லறையிலே பொறிக்கப்பட்டுள்ள பின்வரும் வாக்கியங்கள் இவ்விடத்தில் சீந்தப்பதற்கு உரியன். “தத்துவவியலாளர் உலகினைப் பல்வேறு வழிகளிலே மொழிபெயர்த்துக் (விளக்கி)க் காட்டுவதற்கு மட்டுமே முனைந்தனர். அப்பொதுவும் அதனை மாற்றியமைப்பதே அவர்களின் நோக்கமாகும்.” கிந்த அக்கினிப் பரிட்சையில் மாக்ஸின் திறப்புக்கள் கொஞ்சமல்ல. கொடியவறுமை, தீர்க்கமுடியாத கடன் தொல்லை, மார்க்ஸிற்காகவே வாழ்ந்த அவனுடைய காதல் மனைவி ஜென்னியும் அன்புக் குழந்தைகளும் ஏன் அவனுங்கூட அனுபவித்த

கொடு நோய்கள், மகன் ஒருவனதும் மகளதும் மரணங்கள், அவனது தீவிர முற்போக்குக் கொள்கைகளைச் சீரணிக்க முடியாத அரசுகளால் அவன் நாடு கடத்தப்படல், உட்பகை புறப்பகைகளால் ஏற்பட்ட நிறுக்கடிகளுக்கு முககங்கொடுத்தல் என்று அவன் ஏர்க்கப்பட்ட மெழுகுவர்த்தியாகத் தேய்ந்தது ஒரு சோககாவியம்.

“என்றும் நினையாத முன்வந்து நற்பினும் நிற்கும்” என்ற ஒளவைவாக்கு நான் லண்டனில் தங்கியிருந்த காலத்தில் கார்ல் மார்க்ஸின் கல்லறையைக் (Grave) கண்டதன் மூலம் நிதர்சன உண்மையானது ஒரு மறக்கமுடியாத அநுபவம்.

பத்மநாபஜயரின் ஏற்பாடு

பத்மநாபஜயரின் கிலக்கியத் தொடர்பு மிக நீண்டது. தமிழ் கிலக்கியத்தைப் புது வழி நடாத்தும் வேட்கையுடன் பணி புரியும் கிலக்கிய வாதிகளின் பூத்பாந்தவராய் முன்னின்று தமது பேர் புகழைக் கருதாது உறுதுவனை புரியும் உத்தமர் அவர்.

நான் லண்டனில் கிருந்த காலத்தில் அடிக்கடி என்னை நான் கிருந்த கில்லம் வந்து சந்திப்பதும், வராத காலங்களில் தொலைபேசி மூலம் தொடர்பு கொள்வதும் ஜயரின் வழக்கம், அவர் செய்த ஒழுங்கின் பிரகாரமே அவர், அவரின் நன்பர்கள் மு.புத்பராஜன், சாந்தன் ஆகியோருடன் ஆர்ச்வேயில் ஹெகேர் (Highgate) என்ற கிடத்திலுள்ள சேமக் காலைக்குச் சென்று கார்ல்மார்க்ஸின் கல்லறையைத் தரிசித்தேன். ஜயரின் ஏற்பாட்டிலேயே பிரித்தானிய அரும்பியாருளகம் (British Museum), பிரித்தானிய நூலகம் (The British Library), ஷேக்ஸ்பீயரின் பிறப்பிடம் (Birth Place of Shakespeare) ஆகியவற்றைச் சென்று காணும் பேறும் கிட்டிற்று. அவர் ஒழுங்குபடுத்திய எழுத்தாளர் சந்திப்பும் குறிப்பிடத்தக்கதே.

ஜயர் தமது காரிலே வந்து என்னை அழைத்துக் கொண்டு சாந்தனீன் கில்லம் சென்றார். அங்கிருந்து சாந்தனீன் காரிலேறி வழியிலே புத்பராஜனையும் கூட்டிக்கொண்டு கார்ல் மார்க்ஸின் கல்லறை நோக்கிச் சென்றோம்.

கார்ப்பயண சுகம்

நாங்கள் சென்ற நேரம் காலை 7 மணி. உயர்ந்த தருக்கள் குடை போல நிழல் தந்து காலைக் கதிரவனைக் கையசைத்து வரவேற்ற அந்த வேளையில் கார்ப்பயணம் சுகம் தந்ததைச் சொல்லவா வேண்டும்? அதுவும் திலக்கிய வேட்கையும், உரையாடும் திறமும் வாய்ந்த நண்பர்களோடு பலதும் பத்தும் பேசிக் கொண்டு சென்றதை திப்பிபாழுகு நினைக்கையிலும் மகிழ்ச்சி குதிபோடுகிறது.

மிக்குயர்ந்த மதிலும், பாரிய கேற்கனும் கொண்ட வைகேற் சேமக்காலை நாங்கள் சென்ற வேளையில் அதனுள்ளே மீளா உறக்கத்தில் ஆழந்தவர்களின் அமைதிக்கு எந்த அளவிலும் குறையாத அமைதியிலே ஆழந்திருந்தது.

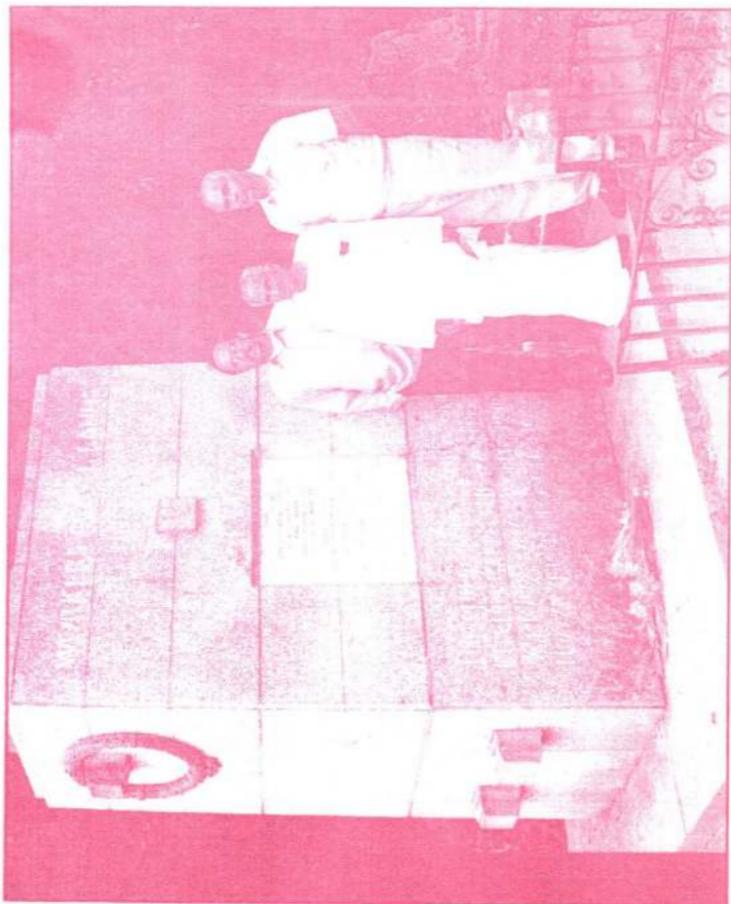
வாயிற் கேற்கள் பூட்டப்பட்டிருந்தன. நாங்கள் சென்ற நாளோ நூயிற்றுக்கிழமை. விடுமுறை நாள். எனவே கின்று மார்க்ஸின் கல்லறையைப் பார்க்க முடியாதோ என்ற ஏக்கமும் ஏமாற்றமும் ஏற்பட்டன.

ஞால் எங்களின் அந்நேர உணர்ச்சிகள் ஓர் கிரு நிமிடங்களே நீடித்தன. சேமக்காலையின் எதிர்ப்புத்தேயிருந்த கட்டடத்திலிருந்து முதாட்டி ஒருவர் வந்து எங்களுக்குக் காலை வந்தனம் கூறினார். தொடர்ந்து கேற்களையும் திறந்து விட்டார். மார்க்ஸின் கல்லறை தொடர்பான குண்டுப் பிரசரங்களை வழங்கியதோடு அவனுடைய வாழ்க்கைச் சுருக்கம் அமைந்த சிறு கைநூல் ஒன்றினையும் விலைக்குத் தந்தார்.

பேராதனைப் பூந்தோட்டத்தின் முன்பு வீதியை நினைவுட்டும் பளிங்கனைய தார் வீதி எம்மை மார்க்ஸின் கல்லறையை நோக்கி திட்டுச் சென்றது.

கல்லறைக் காட்சி

கல்லறையை அடைந்தோம். நாங்கள்தாம் அன்றைய முதல் வருகையாளர் என்று முடிவு கட்டிய எங்களுக்கு மார்க்ஸின் கல்லறையின் கீழ் வைக்கப்பட்டிருந்த மலர்கள் எங்கள் முடிவை மாற்ற

மார்க்கலின் கல்லெறவில்—
மு.கனாகராஜன், நிலை பிரைர், பத்மநாபசுவாமி

விட்டன. மார்க்ஸ் மரணத்து ஒரு நூற்றாண்டும் இருபது ஆண்டுகளும் கழிந்து விட்டன. மூனால் அவன் நினைவுகளும் மதிப்பீடும் எங்கோ ஒரு முலையில் யாரோ ஒரு சீலரால் மறக்காது நினைவு கூரப்படுகின்றன என்பதற்கு இந்த மலர்களும் நிதர்சன சாட்சிகள்!

கல்லறைப் பீடத்தின் மீது அமைக்கப்பட்டிருந்த மார்க்ஸின் தலைச்சிலை எங்கள் கவனத்தை எல்லாம் ஒரு கணத்தில் தன்வசம் ஈர்த்துக் கொண்டது. அறுபத்தைந்து வயதான ஒருவனின் கிழ்ட்டிருவமாக அது தோன்றவில்லை. அடர்த்தியான தலைமயிரும், கூரியநாசியும் கூடி அழகமைந்த நடுக்கர வயதினன் ஒருவனையே காண்பது போன்ற பிரமையை அந்தத் தலைச்சிலை என்னுள் ஏற்படுத்தியது.

“விவரங்போல் வீகாரமுள்ள ஒரு மனித உருவம் குரிய வெளிச்சம் படுகிற இந்தப் பூலோகத்தில் கிருக்க முடியுமா என்று (மார்க்ஸின் ஊர்வாசீகள்) கேட்பார்கள்” என்ற வெ. சாமிநாதசர்மாவின் கூற்று (கார்ல்மார்க்ஸ் பக. 22) அந்த வேளையில் நினைவுக்கு வந்த போது என் உள்ளத்திலே பெருவியபு ஏற்பட்டதில் தவறில்லை. ஏனெனில் அவ்வளவு அழகை அவனது தலைச்சிலையை அவ்வேளையில் நான் கண்டு ரசித்தேன்.

எங்களுடன் வந்த சாந்தன் திறமை வாய்ந்த நிழற்படக் கலைஞர். (பாலேந்திராவின் அவைக்காரர்று கழகத்தில் உறுப்பினராயும் நடிகராயும் உள்ளார்) என்னைத் தனித்தும் நண்பர்களோடு சேர்த்தும் படங்கள் எடுத்தார். அவர் எடுத்த படங்களின் சிறப்பை மனங்கொண்ட மெல்லுளமும் கிரசிக உணர்வும் மிக்க பத்மநாபஜயர் அவை தமது கைகளுக்குக் கிடைத்ததும் தபாற் பொதியிலும் அனுப்பாது (கசங்கி விடுமோ என்ற அச்சத்தால்) நேரில் காரில் வந்து என்வீட்டில் கையளித்துச் சென்றார்.

நாங்கள் மார்க்ஸின் கல்லறையிலிருந்து வெளிப்போந்த போது சாமிநாதசர்மாவின் ‘கார்ல்மார்க்ஸ்’ நூலின் கிறுதிப்பந்தி வாசகங்களே என் நினைவில் நின்று விநந்தை நிறைத்தன.

“மார்க்ஸ் யூதனாகப் பிறந்தான். கிறிஸ்தவனாக வாழ்ந்தான். மனிதனாக மரித்தான் அவன் பெயர் உலழிக்காலம் வரையில் ஒலித்துக்கொண்டேயிருக்கும்”

**கழல் கூண்டில் நின்று வண்டன் மாநகரினை
நாலுதிசைகளையும் பர்வையிடும் நூலாசிரியர்,
சுமதி, சுகன்யா.**

9. ஆங்கலேயரின் வரலாற்றுணர்வும் செய்ந்தேர்த்தியும்

நாஸ்கள் பிரத்தானிய அரும்பொருளாகம், பிரத்தானிய நூலங்கம், நாடகமகாகவி ஷேக்ஸ்பியரின் பிறந்த திடம், பக்ஸிஸ்ஹாம்மாளிகை, டயானா நினைவாலயம் ஆகிய திடங்களுக்குச் சென்றதும். கண்டதும் அநுபவித்தனவும் விரிக்கற் பெருகும் என்றஞ்சீ ஒரு சீல மட்டும் கூறி அமைகின்றேன்.

பிரத்தானிய அரும்பொருளாகம்

பிரத்தானிய அரும்பொருளாகம் ஆபிரிக்கா, அமெரிக்கா, ஆசியா, பிரத்தானியா, ஜர்மனியா, எக்பது, கிரீல், ரோமாயிரி ஆகியவற்றின் புராதன அநும்பொருள்களை மிகவும் முயன்று சேமித்துப் பேணவெருகின்றது. மிகப் பிரமாண்டமான மண்டபங்கள். அவை ஒவ்வொன்றும் ஒவ்வொரு நாட்டினதும் பழம்பெரும் வரலாற்றினையும் பண்பாடுகளையும் அங்குக்

காட்சிக்கு வைத்துள்ள அரும்பொருள்கள் கொண்டு மெளனகாவியம் பாடிக்கொண்டிருக்கின்றன. ஆபிரிக்காவின் பழங்குடியக்களின் உடையலங்காரங்களோடு இடைவிடாது நடனமாடும் ஆபிரிக்க மனித ஒருப்பிபாம்மைகள் கண்களையும் கருத்தையும் கவ்வி இழக்கின்றன.

எகிப்தின் பிரமிட்டுகள் அவற்றை நேரில் காண்பது போன்ற பிரம்பினை ஏற்படுத்துகின்றன. ஜயாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பு மரனித்த மன்னர்களின் மம்மிகள் (Mummies-சடலங்கள்) அருவருஷ்க் கலந்த ஆணால் புதுமையுணர்வை நல்கி நெஞ்சைக் கவர்கின்றன. கிந்தியப் பிரிவினுள்ளே நுழைந்த பொழுது ஓர் அணுக்க உணர்வும் பெருமிதமும் உண்டாகத் தவறவில்லை. கிந்தியவரலாறு, கிந்தியநாகரிகம் என்பவற்றை வரலாற்றுப் பாடமாகப் படித்திருந்ததால் அவற்றிற்கான சான்றுகளைக் காண்கையில் நிதர்சனக் காட்சி உணர்வும் அவற்றோடு கூடி வாழ்வது போன்றதோர் உரிமை உணர்வும் ஏற்பட்டதை மறக்க முடியாது.

ஓவ்வொரு பிரிவிலும் வழிகாட்டிகள் நின்று நாம் காணும் பொருள்களைப் பற்றிய வரலாறுகளை விரித்துறரக்கின்றனர். ஆணால் அரும்பொருட்களுக்கு அட்டைகளில் எழுதியோ அச்சிட்டோ வைத்திருந்தவற்றை வாசித்து வீளங்கிக் கொள்வது எதிராய் திருந்தது உண்மையே. ஆணால் ஓரிரு மனிதத்தியாலங்களுக்குள் எல்லாவற்றையும் வாசித்து விளங்குவது முடிந்த காரியம் அல்ல. கிருப்பினும் அவ்வப் பகுதியினர் தந்த வழிகாட்டிக் கைந்நால்கள் மூலம் அரும்பொருள்கத்தின் உள்ளடக்கத்தைக் கணிசமான அளவு அறிய முடிந்தது. (அவற்றைத் தொகுத்துக் கொண்டு வருகிறோம் என்று அதுவே பொரியதொரு புத்தகமாகவிடும். ஓவ்வொராண்டும் புதுப்புது வருகைப் பொருள்கள் காட்சிக்கு வைக்கப்படுவதால் கிதனைப் பார்வையிட்டு முற்றுமுதான அறிவினை என்றுமே பெறுதல் கியலாது.)

பிரித்தானிய நாலகம்

பிரித்தானிய நாலகம் (The British Library) ஜரேப்பாவிலேயே கிரண்டாவதுட்தை வகிப்பது என்று கூறினார்கள். அதன் வீசாரனைப் பிரிவிலேயே ஜவருக்கு மேல் பணி புரிகறார்கள். என்னை அழைத்துச்

சென்ற மதன்மோகன் விசாரணை அலுவலர் ஒருவருக்கு “இவர் கலாந்தி சொக்கலிங்கம் கிளங்கையில் கிருந்து வருகிறார். உங்கள் நூல் நிலையத்தில் சில காலம் நூல்களைப் படித்து ஆய்வு செய்ய வந்துள்ளார்” என்று அறிமுகம் செய்தார். கேட்டவரின் முகத்தில் மலர்ச்சி. ‘உங்களுக்கு நல்வரவு’ என்று கூறி கிருக்கையில் அமருமாறு தயவாக வேண்டினார்; அமர்ந்தேன்.

எல்லாவற்றுக்கும் காரணம் நான் யாழ்.பல்கலைக்கழகத்தின் கலாந்தி ‘கெளரவப்பட்டம்’ பெற்றவன் என்பதினாலேயே. அவ்வேளையில், எங்களிற் சீலர் பல்கலைக் கழகம் வழங்கும் கெளரவப் பட்டத்தினைக் கையாள்வது கெளரவக் குறைவு என்று கருதுவதையும், கூறுவதையும் அதனைத் தேவை ஏற்படும் போது கையாளாது விடுவதும், அப்பட்டத்திலும் தாங்கள் உயர்ந்தவர்கள் என்று கருதுவதுமில்லாம் என் நினைவில் வந்தன. பெற்ற பட்டத்தினைக் கெளரவிக்காமையும் ஒரு போலிக் கெளரவந்தான்!

விசாரணை செய்தவர் என்னிடம் ஒரு விண்ணப்பப் படிவத்தினை நீட்டி நிரப்பித் தருமாறு வேண்டினார். அதில் என் பெயர், கல்வித்தகைமை, லண்டனில் நான் தங்கியிருக்கும் முகவரி, கிளங்கையில் (யாழ்ப்பாணத்தில்) என் நிரந்தர முகவரி என்பன கேட்கப்பட்டிருந்தன, நிரப்பிக் கொடுத்தேன்.

முன்றே முன்று நிமிடங்களில் என் நிழற்படம், பெயர், நூலகத்தினை நான் பயன்படுத்தவள்ள கால எல்லை. (ஜூந்து வருடங்கள் 29 ஆகஸ்ட் 2007 வரை நான் சென்ற நாளான 29 ஆகஸ்ட் 2002 கிலிருந்து ஜூந்து வருடங்கள். யாவும் கணியிச்சீடப்பட்டு அங்கத்துவ அட்டை ஒன்று எனக்கு வழங்கப்பட்டது.)

“பிரத்தானிய நூலகம் சர்வதேச அளவில் ஆய்வுகள் நிகழ்த்து வோரிற்கு இதுவராறு அமைந்தது. கிடனுடைய முதன்மையான கடமையானது பிற நூலகங்களிலே கிடைக்க முடியாதன வற்றையும் நூலகப் பயனாளருக்கு அடைய வாய்ப்பளிப்பதே. சிறைந்து போகும் நிலையிலுள்ள வாசிப்புக்குரிய நூல்கள் ஏடுகள், பத்திரிகைகள் முதலியவற்றைப் பாதுகாத்துப்

பேணுவதும் திந்நாலகத்தின் பணியாகும். கிப்பனியின் காரணமாக மற்றைய அறிவுநூல் தேட்ட நூலகங்கள் போல கிவற்றை எடுத்துச் சென்று பயன்படுத்துவதாகிய நெகிழ்ச்சியினைக் கையாள முடியாதுள்ளோம்'.

என்று தனது தனித் துவத் தன்மையை கிந்த நூலகம் பிரகடனப்படுத்தியுள்ளது. (What makes the British Library Difference?(The British Library-Introduction) கீழ்நாட்டியல் மானிடவியல், வீஞ்ஞானம், தொல்லியல், அருங்கவடித்துறை எனப் பல பிரிவுகளாக வகுக்கப்பட்டு ஒவ்வொரு பிரிவும் தனித்தனியாக மாடி மண்டபங்களில் கியங்குகின்றன. ஒவ்வொரு பிரிவிலும் கணவிப் பொறிகள் பொருத்தப்பட்டு அவற்றில் தேவையான நூலின் பெயரைப்பொறித்து நூலகப்பணியாளர்டம் அளித்தால் அவர் அதனைத்தேடிக (குறைந்தது 70 நிமிடங்களுக்குள்) கையளிப்பார்.

நூல்களைப் பெற்று வாசித்துக் குறிப்பிடுத்து மேலும் தொடர விரும்புவோர்க்கு வங்கிகளில் வழங்குவது போலப் பூட்டகங்கள் (Lockers) வழங்கப்படுகின்றன. குறித்த வாசகர் தாம் எடுத்த நூல்களைத் தமது தேவை முடியும் காலம் வரை பூட்டகங்களுக்குள்ளே வைத்துப் பூட்டிப் பயன் செய்யலாம்.

சீல சந்தர்ப்பங்களில் தமது வசம் கில்லாத நூல்களைப் பிற நூலகங்களில் கிருந்து பெற்று வழங்குவதும் உண்டு என்று என்னை அழைத்துச் சென்ற மதன்மோகன் கூறினார். எக்காரணங்களான்டும் நூலை வெளியே எடுத்துச் செல்ல முடியாத கிறுக்கம் கிண்கு நிலவுகின்றது.

நான் சென்று நூலகப்பிரிவுகளைப் பார்வையிட்ட பொழுது சீக்கியர், நீக்ரோவர், வெள்ளையர் முதலாம் பல தினத்தினர் முப்பதிலிருந்து எழுபது வயது கடந்தவர் வரையும் பலரும் வாசிப்பிலும் குறிப்பெடுப்பதிலும் ஈடுபட்டிருக்கக் கண்டேன்.

‘யாதானும் நாடாமால் ஊராமால் என்னினாருவன் சாந்துணையும் கல்லாத வாறு’

என்ற வள்ளுவர் வாய்மொழிக்கு நிதர்சன சாட்சியங்களாக இவர்கள் என் கண்களுக்குத் தோன்றினார்கள்.

வாசகாக்களின் சிறுபசி, தாகம் என்பவற்றைப் போக்கிடச் சிற்றுண்டு விடுதியும் கிக்கட்டாப் பிரிவில் ஒருசார் இயங்குவதும் குறிப்பிடத் தக்கதாரும்.

1851 திற்கு முன்பு வெளியாகிப் பெறுதற்கு அரியனவான நூல்களுக்கும் கிசைத் தொகுப்புக்குமின்று தனிப்பிரிவும் உள்ளது. எல்லாவகையிலும் கல்வியாளருக்கு அருங்கலைக் கருவுலமாகப் பிரித்தானிய நூல்கம் நிலவுவதைக் கண்கூடாகக் கண்டேன்.

ஷேக்ஸ்பியர் பிறந்த இளர்

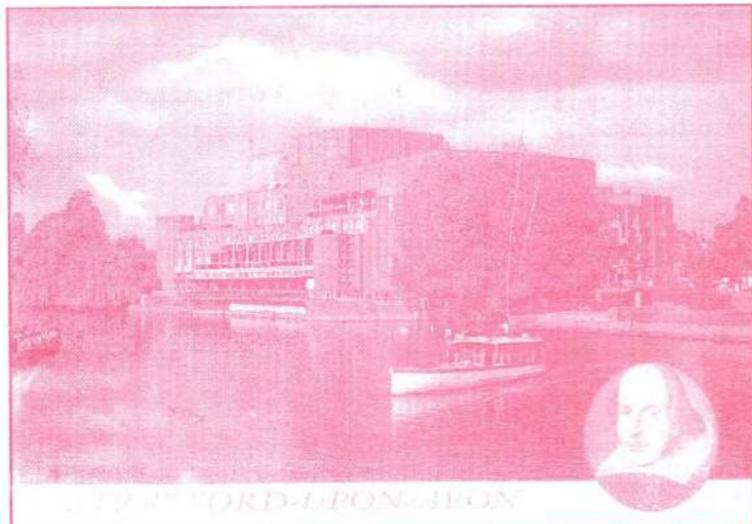
“உலக மகாகவி ஷேக்ஸ்பியரின் நூல்களையா, இந்திய குணைக் கண்டத்தையா எதனை கிழக்க நீர் விரும்பமாட்டீர்?” என்று ஃஸ்கில் அறிஞர் ஒருவரைக் கேட்ட பொழுது “ஷேக்ஸ்பியரின் நூல்களை கிழக்க ஒரு போதும் ஒருப்படேன்” என்று அவர் சொன்னாராம். ஆம்! வில்லியம் ஷேக்ஸ்பியர் (1564-1616) யூங்கிலேயருக்கு அருமையும் ஃஸ்கிலத்துக்குப் பெருமையும் அகில உலகுக்கும் அறிமுகமுமான புகழ் பூத்த மாபெரும் நாடக மகாகவிதாம்.

என் சகபாடியாய்ப் பலாலி ஐசீரியர் கலாசாலையில் பயின்ற அமர்ர வன்னியசிங்கத்தின் மகன் திரு.பவகரன் வழிகாட்டலில் நானும், பத்மநாபஜயரும், மு.புஷ்பராஜனும் மகாலிங்கசிவமும் ('மாலி என்று நண்பர்களால் செல்லமாக அழைக்கப்படும் முத்த பத்திரிகையாளர்') பவகரனின் காரிலேயே ஷேக்ஸ்பியரின் பிறப்பிடமாகிய ஸ்ராட்போட் அப்போன் அவொன் (Stratford upon-Avon)க்கு ஒருநாள் காலைப் பொழுதில் சென்றோம். ஜயர் கிகான்றந்த நொறுக்குப் பண்டங்களும் என்னுடன் வந்தவர்களின் கலகலப்பான உரையாடலும் வானுயர் விருட்சங்கள் எல்லை கட்டிய வீதியும் கிராமப்புறத்தின் இயற்கை வனப்பும் (பாதையோரமாகப் பழங்கால உடையில் குதிரையில் ஒருவர் சென்ற, காட்சி கிப்பொழுதும் மனக்கண்ணில் நிற்கிறது) சேர்ந்து மிகுந்த உற்சாகத்தை அளித்தன.

SHAKESPEARE'S BIRTHPLACE

வில்லியம் ஷைக்ஸ்பீயர் மறந்த இல்லம்

ஸ்ராட் போட்டென்ன ஷைக்ஸ்பீயர்
நடக அரங்க மண்டபம்

எம்மை முதலில் வரவேற்றது ஸ்ராட்போட்டின் சந்தையோடு கூடிய சிறிய பட்டினந்தான். இங்கு தான் பட்டினத்தில் பிரபலமாயிருந்த தமது தந்தை ஜோன் ஷேக்ஸ்பியரின் அரவணைப்பில் வளர்ந்து ஆளானார். பட்டினத்திலிருந்து அடுத்துச் சென்றது அவர் பிறந்த வீடு. அதனை அன்றிருந்த மேனி மறியாமல் கிணறும் பேணிக்காத்து வருகின்றனர். அவருடைய வாழ்க்கையோடு தொடர்புடைய சின்னங்கள், பொருள்கள், தளபாடங்கள், அவர் கிருந்து எழுதிய நாற்காலி, மேசை, அவருடைய ஞானஸ்நானப் பதிவுப் புத்தகம், கையியழுத்துப் பிரதிகள், முதன் முதல் அச்சாகி வெளிவந்த நாடகம், அவர் நாடகம் எழுதி நடித்த Globe Theatre கின் மாதிரி வாடவும் அவர் மணம் செய்து கொண்ட ஆன் ஹதவே (Anne Hathaway 1582)பின் உருவுப் படம், சகநடிகர் போன்றோரின் படங்கள், சமையலறை கூதல்காயும் தீயிட்டறை என்ற பலவும் காட்சிக்கு வைக்கப்பட்டு அவர் வாழ்ந்த காலத்தையே எம் கண்முன் கொண்டு நிறுத்துகின்றன.

அளவான மின் வெளிச்சத்தில் விசேட கவனப்படுக்குள்ளாக வேண்டிய பகுதிகளை மட்டும் புலப்பட வைக்கும் உத்தியைப் பார்த்த பொழுது அதனை நாழும் பின்பற்றினால் கவனக்கலைப்பின்றிக் குறித்த விடயத்தை மட்டும் உள்ளிர்க்க முடியுமல்லவா, என்ற எண்ணம் என் னுள் ஓள் முளைவிட்டது உண்மையே. டயானாவின் நினைவாலயத்திலும் இந்த உத்தி கையாளப்பட்டிருப்பதும் இவ்வித்தில் நினைவு கூரத்துக்கூடுதே.

ஷேக்ஸ்பியரின் கலைவாழ்க்கையோடு நின்று விடாது அவரது தனிப்பட்ட வாழ்க்கையின் ஒவ்வொரங்கத்தையும் மிக நுணுக்கமாகத் தொகுத்துக் கந்திநுப்பது ஆஸ்கிலேயரின் வரலாற்று உணர்வினையும் செய்ந்தேர்த்தியையும் நன்கு புலப்படுத்தியது. ஷேக்ஸ்பியரின் சொத்து விபரங்கள், அவரின் மரணசாதனம், பிள்ளைகள், பேரர், பேர்த்திகள் முதலாக அவரது பரம்பரை விபரங்கள் யாவுமே பேணப்பட்டு அவருக்குரியன எனக் கொள்ளப்படும் ஜந்து வீடுகளிலே காட்சிக்கு வைக்கப்பட்டுள்ளன. கிவை ஒவ்வொன்றையும் விபரப்பதென்பது சிரமமானதே.

ஷேக்ஸ்பியர் பிறந்த கில்லத்து முன்றிலின் ஒருபக்க முலையில் வங்கத்து மகாகவி தாகூரின் சீலை கிந்தியத் தூதரகத்தால்

நிறுவப்பட்டுள்ளமையும் இவ்வீடத்தில் குறிப்பிடத்தக்கதாகும். ஸ்ராட்போட்டில் அவர் கற்ற பாடசாலையான ஆழாம் எட்வேர்ட் அரசர் இலக்கணப் பள்ளி (Grammar School) அன்றுள்ள மெருகு பிழியாது இன்றும் இலங்கக் கண்டேன். இப்பாடசாலை கி.பி 15 ஆம் நூற்றாண்டிலோ அல்லது 16 ஆம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்திலோ தொடர்ச்சியதாகலாம் என்கிறார்கள். அக்காலத்தில் பயண்படுத்தப்பட்ட மாணவர் மேசை ஒன்று (Desk) காட்சிக்கு வைக்கப்பட்டிருக்கின்றது.

நீண்டோடும் நதியும் மலர்வளமும் பச்சைப்பசீய புல்விவரியும் மூழிய வீதியும் அமைந்து அவற்றின் பின்னையிலே காவிப்புச்சுடன் கூடிய ஷேக்ஸ்பியர் நாடக அரங்க மண்டபம் ஏழிலுடன் காட்சி தருகின்றது. இங்கு ஷேக்ஸ்பியரின் நாடகங்கள் அவ்வப்போது அரங்கேற்றப்படுவதாக அறிந்தேன். ஆனால் தூரத்திற்கிடைவசமாக நாங்கள் சென்ற அன்று எவ்வித நாடகமும் நடைபெறவில்லை.

டயானா நினைவாலயம், பக்கிஸ்காம் மாளிகை

நானுறு ஏக்கர் கொண்ட பெரு நிலப்பரப்பில் கிளவர்சர் சாள்சின் முன்னாள் மனைவி டயானாவின் நினைவாலயத்தைக் காணும் வாய்ப்பும் கட்டியது. பல்வேறு விர்மசனங்களுக்கும் முகங் கொடுத்து வந்த ஒரு பெண். தான் அடைந்த மரணத்தின் மூலம் தீடிரின்று மக்களின் அநுதாபத்துக்கும், புகழுக்கும் உரித்தானதன் அறிகுறிதான் திந்த நினைவாலயம்.

பக்கிஸ்ஹாம் மாளிகையையும், அதன் ஒரு சார் அமைந்த அரசு குடும்பத்தவரின் பல காலத் தொகுப்புக்களான தங்கச் சிம்மாசனங்கள், முடிகள், ஆடம்பரப் படுக்கைக் கட்டில்கள், தளபாடங்கள் எனப் பலவும் காட்சிக்கு வைக்கப்பட்டுள்ள காட்சியகத்தையும் பார்வையிட்டேன்.

“உலகைங்கும் தன் ஆதிக்கத்தைப் படரவிட்ட பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்தியம் அங்கெல்லாம் கொள்ளள கொண்ட பொருட்களைப் பார்க்க உள்ளம் குழறுகின்றது. இவை அவர்களின் குடியேற்ற நாடுகளின் அடிமைத்தனத்திற்கும் ஏமாளித்தனத்திற்கும் சின்னங்களாக விளங்குகின்றன.” என்று என் மகன் பாலஸ்கந்தன் அவ்வேளையில் உரைத்தது. உண்மைதான் பிரித்தானிய அரசுக்கு அடிமைப்பட்டதும் கொள்ளள கொடுத்ததும் எமது பிரதாதையரின் அடிமைப் போக்கையும், ஏமாளித்தனத்தையுமே வெளிச்சமிட்டுக் காட்டுகின்றன என்பதற்கு ஜயம் கில்லை.

10 பூபாள ராகங்களும் ஓர் இலக்கிய நிகழ்வும்

யாழ்ப்பானம் கிந்துக் கல்லூரிப் பழைய மாணவர் சங்கத்தின் (லண்டன் கிளெ) “கலையரசி கலை விழாவினை அடுத்துப் பார்வையள்ளாக நான் கலந்து கொண்டது, யாழ் கம்பர்மலை அரசினர் தயிற் க்கலவன் பாடசாலையின் பழைய மாணவர் சங்கம் (ஜக்கியராச்சியம்) 3.8.2002 அன்று வழங்கிய ‘பூபாளராகங்கள்’ நிகழ்ச்சியாகும். ஹெய்ஸ் (Hayes) என்ற இடத்தில் பெக்க்டீயேட்டரில் (Bek Theatre) அது மிகப் பெருமெடுப்பில் விரிவைசொகு கிடம் பெற்றது. அவைக்காற்று கலைக் கழகத்தின் நிறுவனரும் தியக்குநருமான க.பாலேந்திராவின் அழைப்பின் பேரில் கிந்நிகழ்ச்சியைக் காணும் வாய்ப்புக் கிடைத்தது.

‘பூபாளராகங்கள்’

கிந்நிகழ்ச்சியிலே நாட்டியக் கலையரங்கம் (ஸ்ரீமதி ராகினி ராஜகோபால் அவர்களின் நாட்டியாலயா வழங்கியது) கம்பவார்தி கி. ஜெயராஜ் தலைமையில் ஸ்ரீபிரசாந்தன், சட்டத்தரணி க.ஸ்ரீகாந்தலிங்கம், திருமதி மாதவி சீவலீலன் ஆகியோர் கலந்து

கொண்ட பட்டிமண்டபம் (கில்லறத் தலைமைக்குப் பெரிதும் பொருத்த மானவர்கள் ஆண்களே-பெண்களே'),) கானமழை (லண்டன் யுகழ் குஷி, தனு சகோதரிகளும் நண்பர்களும்), க.பாலேந்திராவின் நெறியாள்கையில் 'வேருக்குள் பெய்யும் மழை' (செழியன் எழுதியது) காத்திருப்பு (ச.வாகதேவன் எழுதியது) நாடகங்கள் ஆகியன கிடம் பெற்றன. 'கலையரசி' நிகழ்வின் பின்பு மின்டும் யாழ்ப்பாணத்தில் கலை அரங்கொன்றிலே பார்வையாளாய் அமர்ந்து கிரசிக்கும் உணர்வினை இந்நிகழ்ச்சிகள் ஏற்படுத்தின. விழா நினைவாகச் சீரந்த தரமான மலர் ஒன்றும் வெளியிடப்பட்டது.

யாழ்ப்பாணத்தின் சீறியதொரு பாடசாலை, பெருந்தேசியக் கல்லூரிகளுக்கு தினையாகச் சீல அம்சஸ்களில் உயர்வாகவும் தனது தடங்களைக் கடல் கடந்த மாநகர் ஒன்றிலே ஆழமாகவும் அழுக்தமாகவும் பதித்தது என்றால் அதன் மூலவர், அப்பாடசாலையின் பழைய மாணவரான கிளைஞர் ஒருவரே (குரதிருஷ்ட வசமாக அவர் பெயர் நினைவில் தில்லை) என்பதை அறிந்து பெருமையும் மகிழ்ச்சியும் அடைந்தேன். எமது பண்பாடுகளையும் கலைகளையும் ஆண்மீக நெறிகளையும் தவறாது கமந்து சென்று உலகமெல்லாம் பரவும் வகை செய்திடும் எம் கிளம் பரம் பரையினான் ஆற்றல் களுக்கும் சாதனைகளுக்கும் தாம் தலைவணங்கியோக வேண்டும்.

கிலக்கியக் கருவுலம் வெளியீட்டு விழா

'மனம் உண்டானால் கிடம் உண்டு' என்பது அர்த்தமுள்ள ஒரு பழிமாழி. எனது 'கிலக்கியக் கருவுலம்' நூலினை வெளியிட மனம் வைத்தவர் நான் முன்பே குறிப்பிட்டுள்ள பாலசிங்கம். நான் லண்டன் கொண்டு சென்றவை அந்த நூலின் கிரண்டு பிரதிகளே. ஆனால் 'நாமிருக்கப் பயம் ஏன்?' என்று அபயம் அளித்து ஓரிரு நாள்களிலேயே கிலங்கையிலிருந்து வரும் பத்திரிகைகளோடு சேர்த்து அதன் நூறு பிரதிகளை விமான மூலம் அவர் எடுப்பித்தது கிள்ற நினைத்தாலும் பெரு வியப்பையே அளிக்கின்றது. 'நினைத்ததை முடிப்பவன்' (திரைப் படப் பாடலின்) என்ற சொற்றிறாடருக்குப் பொருத்தமானவர் பாலசிங்கமே என்பதை அவர் செயல் நிருபித்து விட்டது.

கிலக்கியக் கருவுலம் 17.08.2002இல் பூர்கனகதூர்க்கை அம்மன் ஆலய மண்டபத்தில் (ஸலிங், லண்டன்) லண்டன் மேற்கில் உள்ள தமிழ்ப் பாடசாலையின் தமிழாசிரியரான அரங்க. முருகையன் அவர்களின் தலைமையிலே சீற்பாக நடை பெற்றது. தினுவிலைச் சேர்ந்த அன் பர் பூர்ரங் கனின் (பூர்கனகதூர் க்கை அம் மன் ஆலய அறங்காவலரின்) வெளியீட்டுரையும், பாலசீங்கத்தின் வரவேற்புரையும் பற்றிமாகரவளின் ஆய்வுரையும் வெளியீட்டு விழாவை அனீ செய்தன. கண்சமான அளவு தமிழ் ஆர்வலர்கள் வருகை புரிந்து சீற்பித்தனர். திருமதி சங்கரலிங்கம் (முன்னாள் கல்விப்பணிப்பாளரான அமரர் சங்கரலிங்கத்தின் பாரியார்) முதற்பிரதி பெற்றுப் பெருமைப் படுத்தினார்.

ஓர் கிலக்கிய நிகழ்வு

இந்நிகழ்வுகள் யாவினதும் உச்சமாகக் கூற வேண்டியது லண்டன், தமிழ் தகவல் நடுவும் ‘வல்தம்ஸ்ரோவ்’ தில் உள்ள கத்தோலிக்க கிளைஞர் (YMCA) மண்டபத்தில் 18.08.2002 அன்று நடத்திய ‘ஓர் கிலக்கிய நிகழ்வு’ ஆகும்.

இந் நிகழ்வில் தமிழகத்தைச் சேர்ந்த தரமான விமர்சகரும், ஒல்லாந்துப் பல்கலைக் கழகத்தில் தமிழ் விரிவுரையாளருமான தமிழவன், ‘கண்ணில் தெரியது வானம்’ நூலின் விமர்சனத்தை நிகழ்த்தினார். ‘தொல்பொருள் தமிழ் அகராதி வரலாறு’ விமர்சனம் கிளைஞர் ஒருவரால் நிகழ்த்தப்பட்டது. நிகழ்ச்சி நிரலில் குறிப்பிட்ட கிருவரான திருவாளர்கள் மு.பொன்னம்பலம், மு.நிதியானந்தன் வருகைபற்றிக் குறைப்பட வேண்டாத வகையில் கிவர்களின் விமர்சனங்கள் அமைந்தன. திரைப்பட மூல்வையும் தமிழ் கிலக்கிய நூல்களின் விமர்சனத்தையும் சம நிலையில் பேணி (திரைப்படங்கள் பற்றி மட்டும் பதினொரு நூல்கள் எழுதியுள்ளார்) ஆழமாகவும் அகலமாகவும் நிகழ்த்திய ஜமுனா ராஜேந்திரனின் அன்றைய விமர்சனமும் போற்றத்தக்கதாகவே இருந்தது. கிவர் கவிஞர் சோ.பத்மநாதனின் ‘ஷபிரிக்கக் கவிதைகள்’ மொழிப்பொய்ப்பு நூலை விமர்சித்தார்.

ஓர் கிலக்கிய நிகழ்வில் கிடம் பெற்ற உரையாடல்கள் ஆரோக்கியமானவையாகவும் காரசாரமானவையாகவும் கூட கிருந்ததைக் குறித்தோக வேண்டும். கிவையும்கூட எது நாட்டில்

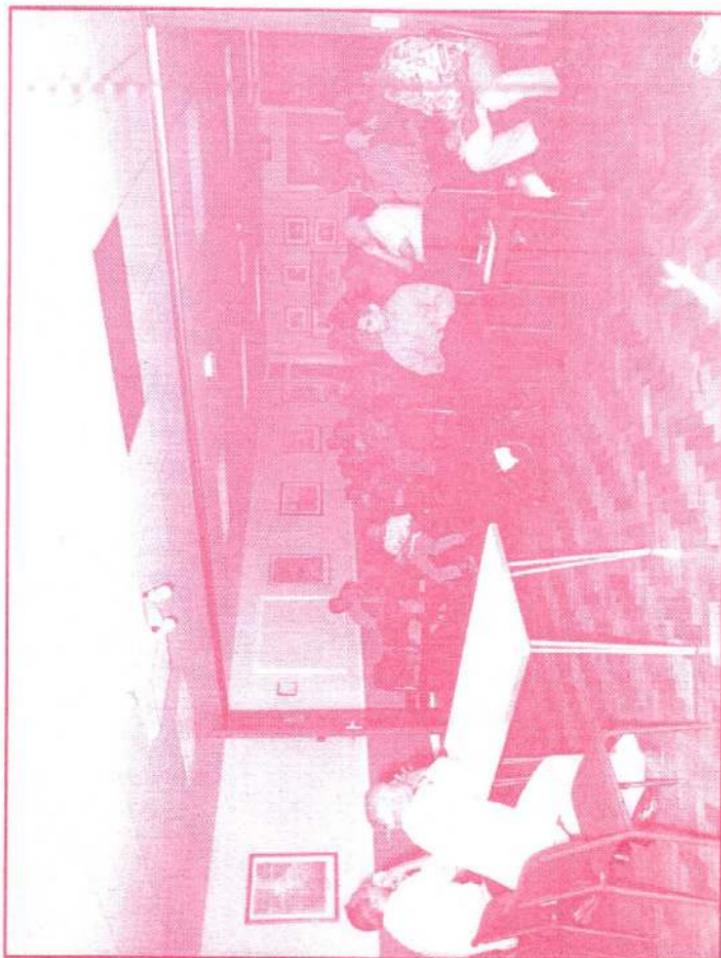
நிகழும் திலக்கியப் பரிமாற்றங்களையே பெற்றும் நினைவுட்டின். சீற்பு என்னிவென்றால் கலந்துரையாடலில் கலந்து கொண்டவர்களின் வாசிப்பு விரிவும் பரிமாணமும் எம்மவரிலும் ஆழமும் வீசாலமும் மிகுந்தே காணப்பட்டன. தமிழ்ப்பற்றை உணர்ச்சி பூர்வமாக அன்றி அறிவுபூர்வமாக அவர்கள் அனுகுகிறார்கள், சிந்திக்கின்றார்கள், செயற்படுகிறார்கள், எட்டச் சென்றால்தான் மலையின் உயரமும் வீசாலமும் பயன்பாடும் கூடுதலாகத் தெரியும் போன்றும்!

பத்மநாபஜயர் ஏற்பாடு செய்திருந்த கிக் கூட்டத்தில் அவர் என்னைக் கெளரவித்து உரையாற்றி அறிமுகம் செய்ததோடு எழுத்தாளர் சார்பில் எனக்கு ஒர் அன்பளிப்பும் செய்தார். அவரதும் எழுத்தாளர்களதும் அன்பும் பண்பும் என்றும் நன்றியுடன் நினைவு கூர வேண்டியன.

நான் எனது சுயசர்தம் எழுத ஓக்கியவரும், வைத்திய உறுதுணை புரிந்தவருமான டாக்டர் கே.சுகுமார் (பொன்மாலைப் பொழுது தினையாசிரியர்.) அவர்களையும் கிவ்விடத்தில் நினைந்து நன்ற கூறுகின்றேன்.

தரணி எங்கும் வாழும் தமிழரின் பிம்பம் ttu

“உலகத் தமிழரின் தின்னோர் கண்” எனப் பாராட்டப்படும் ttu தொலைக்காட்சி நிறுவனம், பிரான்சைத் தலைமையகமாகக் கொண்டு சீற்பாக தியங்கி வருகின்றது. (5-7 Rue Emile Zola, France) நாளின் கிருபத்து நான்கு மணி நேரமும் ஏதோ ஒரு நிகழ்ச்சி, பயனுள்ள நிகழ்ச்சி தித்தொலைக் காட்சியில் நடந்துகொண்டே கிருக்கும். பொது அறிவுப் போட்டிகள் முதலாகத் தாயகத்தின் (ஸமுத்தின்) அன்றாடச் செய்திகள் உட்படக் கண்களுக்கும், செவிகளுக்கும், கருத்துக்கும் கின்பம் பயக்கும் வகையில் நிகழ்ச்சிகளை ஒழுங்குபடுத்தித் தருகின்றார்கள். நான் யாழ்ப்பானத்தில் கிருந்தாலும் பெற முடியாத தமிழீழம் சார் தகவல்களை ttuனின் மூலம் பெற்றேன் என்றால் அது உண்மை. வெறும் புகழ்ச்சியில்லை. தாய்லாந்து, நோர்வே மாநாடுகள், சந்திப்புக்கள் அவை பற்றிய விரிவான விமர்சனங்கள் உரையாடல்கள்

தமிழ் தகவல் நடவடிக்கையை எழுத்தும்
எழுத்தாளும் சூப்ரத்துக்குந் தகவல்களை
தாங்கிய முடிவுராஜன், நிலை சிறீயர், சுகுமரேஷ்.

எல்லாம் நேருக்குநேர் காண்பது போன்ற உணர்வுடன் கண்டேன். “கண்டறியாதன கண்டேன்”!

டிராகில் பணியாற் றும் என் மாணவர் அ.ரவி யாழ். பல்கலைக்கழகக் கலைப்பட்டதாரி. சீறுகதை எழுத்தாளர். தமிழ் திலக்கணத்தில் போதிய அறிவும் ஆர்வமும் அதனைக் கற்பிப்பதில் தீவிர விருப்பம் கொண்டவர். இவர் ‘தேம்ஸ் நதி ஓரம்’ எனும் நிகழ்ச்சியை ஒவ்வோர் திங்கட்கிழமையும் கிரவு 11.30 மணிக்கு ஒளிபரப்பி வருகின்றார். கலைநிகழ்ச்சிகள், விழாக்கள், நேர்காணல் முதலியவை தேம்ஸ் நதியோரம் தொடரில் ஒளிபரப்பபடுகின்றன.

திவ்வகையில் ரவி என்னை நேர் கண்ட நிகழ்ச்சியும் ‘தேம்ஸ் நதியோரம்’ தொடரில் கிடம்பெற்றது. கிது ஒருவகையில் எனக்குப் புதிதான புதுமை நிகழ்ச்சி! குறித்த நிகழ்ச்சியின் ஒளிப்பதிவு நான் தங்கியிருந்த தில்லத்திலேயே கிடம்பெற்றது. அது ஏற்குறைய ஒரு நாடகம் போலவே அமைந்தமை குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

இந்த நிகழ்ச்சி தொலைக் காட்சியில் கிடம்பெற்றது கிருநிமிடங்களே. ஆனால் ஒளிப் பதிவுக்கு எடுத்த நேரம் கிரண்டு மணித்தியாலஸ்களிற்கு மேல்! திரைப்பட குட்டிங் போல ஒளிப்பதிவாளர் தடபுடல்படுத்தி என்றிடம் சரியாக வேலை வாங்கியதை மறக்க முடியாது! உண்மையில் அவரின் கலாரசனை, உணர்வு என்பன என்னால் மறக்க முடியாதவை.

‘ஐ பி ஸி’ (IBC) என்ற உலகளாவிய தமிழ் வாளனாலியின் சார்பில் ராஜன், ஜமுனா ராஜேந்திரன் ஆகிய கிருவரும் வாளனாலி நிலையத்திற்கு அழைத்து என்னை நேர் கண்டனர். எல்லாமாக நான்கு நேர்காணல்கள். ஒவ்வொன்றும் பதினெந்து நிமிட கிடைவெளி கொண்டவை ஒலிப்பதிவாயின. எனது எழுத்துப் பணி, நாடகப்பணி, ஆசிரியர்ப் பணி என்பவற்றையே முதன்மையாகக் கொண்டு இந்நேர் காணல்கள் அமைந்தன.

பொது அவதானிப்புக்கள்

நான் அவதானித்தவரை ஸண்டனிலே தமிழரின் வாழ்க்கை யந்திரப் பொறிகளின் தியக்கத்திற்கு எவ்விதத்திலும் சளைத்ததல்ல. பகல் கிரவு என்ற பேதமின்ற உழைப்பு, உழைப்பு, ஓயாத உழைப்பு! அரியனவாகக் கிடைக்கும் ஒய்வுகளைக் கூடிக் களித்துக் கும்மாளம் அடிப்பதன் மூலம் தங்களின் மனங்களிற்கு ஒழுதல் அளிக்க முற்படுவதையும் காணக்கூடியதாயிருக்கின்றது.

கோயில் குளமின்றும், விழாக்கள் என்றும் எம்மவர் ஈடுபாடு கொண்டு சந்தர்ப்பம் கிடைக்கும் போதெல்லாம் அவற்றைத் தம் மன அமைதிக்கும், கவலை மறப்பிற்கும் பயன்படுத்துவதாகத் தோன்றுகின்றது. “என்ன கிருந்தாலும் எங்கள் நாடு போலாகுமா?.” என்று அவர்கள் மனம் திறந்து கூறினாலும், கம்பளி முட்டை என்று கரடியைக் கட்டிக்கொண்டவர் போலத் தமது கிரவல் தாய்நாட்டைத் துறக்க முடியாதவர்களாய் கிருப்பதையும் கண்டேன்.

பிள்ளைகளின் கல்வி, ஊரிலுள்ள தம்மில் தங்கியிருக்கும் உறவினருக்கும் நிதி உதவியும் பிற உதவியும் செய்ய வேண்டிய நீர்ப்பந்த தேவை என்பவற்றைச் சாக்காகக் கொண்டு ஸண்டனிலேயே தொடர்ந்து வாழவே விரும்புகிறார்கள்.

யுப்பு நீராட்டு, திருமணம், பிறந்தநாள் என்பன யிக விமர்சசயாகக் கொண்டாடப்படுகின்றன. கிவற்றற்கெனத் தம் உழைப்பில் கணிசமாக தொகையை விரயம் செய்யவும் கிவர்கள் தயங்குவதில்லை. பிள்ளைகளின் நடன, கிசை, அரங் கேற்றங் களுக் கென்று வீட்டையே ஈடுவைத் துச் செலவழிப்பவர்களும் கிருக்கிறார்கள் என்று அறிந்தேன்.

உடை, உணவு என்பவற்றில் தஞ்சமடைந்த நாட்டின் பாணிகள் பெருமளவு பின்பற்றப்படுகின்றன. ஆனால் சமய, சடங்கு வைவாஸ்களுக்குத் தங்கள் சொந்த நாட்டு உடை, உணவுகளைப் பயன் செய்கின்றனர். கிது ஓரளவு ஆறுதல் தருகின்றது.

தொலைக்காட்சிக் கலாசாரம் எம்மவரிடையே ஒழுக்கச் சீரமிலுக்களைப் பரப்புவதாகப் பரவலாகப் பேசப்படுகின்றது. ஆனால் தொலைக்காட்சியில் ஒஸிரப்பப்படும் திரைப்படங்கள், நாடகங்கள், கிசை நடன் நிகழ்ச்சிகள் போன்றவற்றால் லண்டனிலுள்ள தமிழ்க் குழந்தைகள் கிண்ணும் தமிழை முற்றாக மறந்து விடாது பேசவாவது தெரிந்து வைத்திருக்கின்றார்கள். இந்த நிலை அடுத்த பரம்பரை வரை தொடருமா என்பது கேள்விக் குறிதான். தமிழ், தமிழ்கை, நடனம் என்பன பெரும்பாலும் வசதியுள்ள பெற்றோரின் பிள்ளைகளுக்குப் பயிலும் வாய்ப்பைத் தந்துள்ளன. ஆனால் அடுத்த தலைமுறை கிவற்றை எந்த அளவிற்குத் தம்மிலே தவழ் விடப்போகின்றன என்பதைச் சாதாரண பெற் றோர் தம் பிள்ளைகளுக்கு அளிக்கும் வாய்ப்புக்களின்மையைக் கொண்டு சந்தேகிக்க வேண்டியதாயுள்ளது.

லண்டனிலே கல்வி கற்கும் வாய்ப்புக்கள் பெருமளவு உள்ளன. கல்விமுறைகளும் காலத்துக்கு ஏற்ப மாற்றமும் முன்னேற்றமும் அடைந்திருக்கலாம்; ஆனால் அங்குக் கல்வியின் தரம் வீற்க்கியடைந்து விட்டதாகப் பரவரலாகக் குரல் எழுந்துள்ளது.

“இவ்வாண்டில் கல்வித் தரத்தை உயர்த்துவேன், கில்லையேல் என் அமைச்சர் புதுவியைத் துறப்பேன்” என்று குஞரைத்து பிரத்தானியக் கல்வி அமைச்சர், தம் குள் பிழைத்தபடியால் தமது புதுவியைத் துறந்தார் என்பது சொல்லுகிறேன்.

பல்லின மக்களும் ஒரே முறைக் கல்வியை ஒரே வகைப் பாடசாலைகளின் நிழலிலே கற்க நேர்வதால் இந்த வீற்கியா என்ற சீந்தனையும் அங்குத் தோன்றவிட்டது. பிரிட்டிஷ் பாராளுமன்ற உறுப்பினர் ஒருவர், ஆங்கிலேயப் பிள்ளைகளுக்குக் கல்வி வழங்கும் முறையை தனித் துவமானதாகவும், பிற தினங்களான வந்தேற்களிலிருந்து அது வேறுபட்டதாகவும் கிருத்தல் வேண்டும் என்று குரல் எழுப்பியது இந்தச் சீந்தனையின் எதிராலிதான். ஆனால் ஜனநாயக முறையின் முன்னோடியான பிரத்தானியா, பெயரளவிலாவது அந்தப் பெருமையைக் காப்பாற்ற முடிவு செய்து, அந்தக் குரலை அழுக்கவிட்டது.

கல்வியின் நவீனத்துவமும் பெறுமானமும் எம் சந்ததியீனருக்கு (பிரத்தானிய வாசீகள்) வேண்டியனவே. மறுக்குதற்கில்லை. ஆனால்

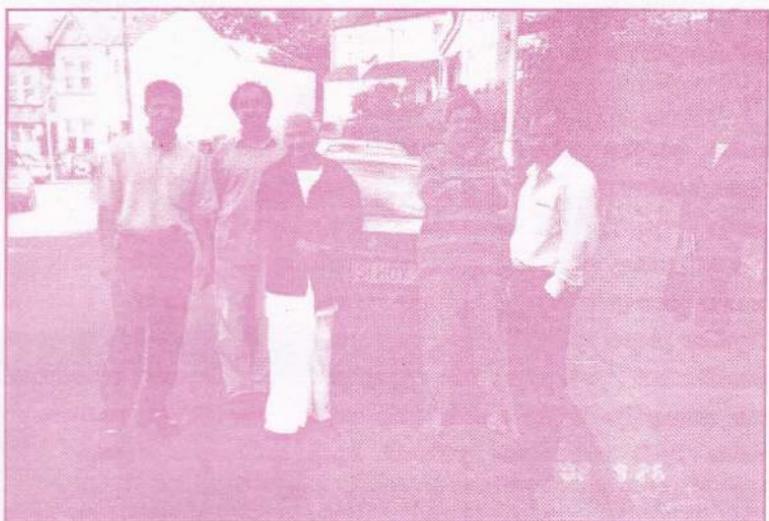
அவை எமது பாரம்பரியப் பெறுமானங்களையும் வாழ்வியலையும் சிந்தனையையும் எந்த அளவிற்குப் பாதிக்கின்றன. என்பதை அங்கு வாழும் பெற்றோர் கவனித்துக்கொடுக்க வேண்டிய நிலையில் உள்ளனர்.

எம்மவர்ன் வெளிநாட்டு வதிவுரிமைகள், வாழ்வுரிமைகள், தொழிலுரிமைகள், தொழிற் பாதுகாப்புக்கள் என்பன எதிர்காலத்தில் எந்த அளவிற்கு அந்த அந்த நாட்டினரால் கணக்கப்படப் போகின்றன என்று சிந்தப்போர் தொகையும் பெருகி வருகிறது. இலங்கையில் முனைப்புப் பெற்று வரும் சமாதானப் பேச்சு வார்த்தைகள் சாதகமான நற்பயன்களைத் தருமானால் அந்த வேளையில் தம் நிலை என்னவாகும் என்ற அச்சமும் பலரிடையே தோன்றத் தொடர்ச்சிவிட்டது. நாடு திரும்பினால் தமது பொருளாதார வளம் சிறையலாம் என்பதோடு, தாம் புதியனவாகப் பழகிக் கொண்ட வாழ்க்கை முறைகளோடு தாயகத்தில் வாழ முடியுமா, நீரிலிருந்து வெளிப்பட்ட மீனினம் போல் தாம் தவிக்க வேண்டி நேர்டுமே என்ற அச்சமும் கலவரமும் சீழ்பிடித்த புண்ணுக்கு நெறி கட்டுவது போலச் சீலரில் நெறி கட்டுவதையும் காணக்கூடியதாயுள்ளது.

விடைபெறுகிறேன்

“ஏதோ சாதிக்க முடியாத மாபெரும் சாதனை புரிந்தவர் போல உமது ஸன்டன் பயணத்தை நீட்டி முழுக்கின்றே? ஸன்டன் கின்று எம்மவர் பலருக்கு அவர்களின் வீட்டுக் கொல்லலைப்பறும் போல் ஆகி விட்டதை நீர் “அறியிரா?” என்று சீலர், எனக்கு நெருக்கமானவர்கள் கேட்கிறார்கள். “என் மனைவியும் ஸன்டன் போனவர்தாம். அவரும் தமது பிரயான அனுபவங்களை எழுதலாமே” என்று என் நன்பர் ஒருவர் நையாண்டி செய்கிறார். கிவர்களுக்கிள்ளாம் பதில் கிறுப்பது அவசியம் என்று தோன்றவில்லை. மூனால் ஒன்று...

ஸன்டன் செல்லக் கிடைக்காதவர்களும், வெளியிலகம் பற்றி அறிய விரும்புவோரும் நான் கிந்றாலில் தந்த தகவல்களால் ஒரவே நிறைவு பெற்றிருக்கலாம். அந்த நிறைவு ஒன்றே கிதனை நான் எழுதியதன் பயன் என்ற மனநிறைவுடன் வாசகர்களிடமிருந்து விடைபெறுகின்றேன்.

தொண்டன் வீத்தில் தாம்
துங்கியிருந்த இல்லத்தின் முன்பு விஜயன்,
ஜெயக்கிருஷ்ணா, நூலாசிரியர், ரிஸ்வி, ஞானம்.

வீத்ரோ விமான நிலையத்தில் நூலாசிரியர்
விடைபேறுகிறார். விஜயன், கமதி, ஹஸன்
(சிறுவன்)நூலாசிரியர், விஜி.

கால்வாய் கூடுதலாக பொன்ற நிலை
நீண்ட கால வருமான சம்பந்தமாக
ஏதேனும் கால்வாய் கூடுதலாக பொன்ற

திருவள்ளுவர் குமார் பிரபுவன் நல்லூர்